

SNIPPERS

komedie
door
Eddy Van Ginckel

UITGEGEVEN BIJ AUTEURSBUREAU ALMO

PERSONAGES

(alternatieve bezetting mogelijk)

FRANS	bewoner gelijkvloers
ANNIE	zijn echtgenote
ANNEMIE	zijn dochter
RONNY	zijn zoon
WALTER	vriend van Ronny
AMEDEE	bewoner eerste étage
ANNA	zijn liefde
JOHN	onverwachte bezoeker
CHARLES	politieagent
OSCAR	zijn collega
JEANNE	buurvrouw

(Kleinere bezetting? Geen probleem, op vraag is dat zo gewijzigd)

Het toneel stelt twee huiskamers voor. De scène is in twee gedeeld.

Cour: appartement van Amedee, op de eerste verdieping. In de fond een raam. Enkele deuren kant Jardin, keuken en twee slaapkamerdeuren.

Jardin: gelijkvloers appartement van Frans en Annie. Om het gemakkelijk te maken duiden we haar naam aan met Annie, maar iedereen noemt haar Anna.

Ook hier in de fond een raam. Een toegang cour naar keuken en rest van het appartement. Aan beide zijden kan een bel klinken als er gebeld wordt. Om goed het onderscheid te maken, is het handig om twee verschillende beltonen te gebruiken.

De scène is leeg. Na enkele ogenblikken komt Frans de kamer binnen met een krant in de hand. Hij gaat in de fauteuil zitten en begint te lezen.

EERSTE BEDRIJF

FRANS

Zo'n dagje vrij kan toch deugd doen. Uitslapen,... lekker ontspannen,... en vooral: niet moeten gaan werken en de hele dag niks doen,... rust, alleen maar rust,... eens zien wat er vandaag in de gazet staat.

(Annie komt binnen via de keuken, gaat de slaapkamer in, zonder ook maar één woord te zeggen)

Hé, hé,... zo heb ik het graag, zie,...

ANNIE

(op) Wel?

FRANS

Wat?

ANNIE

Wat??

FRANS

Ja, wat? Aan uw gezicht te zien,... belooft dat niet veel goeds. Ik probeer een beetje te genieten van mijn vrije dag, schatteke. Dus, als ge vandaag niet teveel zou willen zeveren, dan wordt dat enorm geapprecieerd.

ANNIE

't Is al goed, Frans. *(snel terug af)*

FRANS

Merci, Anna. *(Annie weg)* Lap. Maar die gaat vandaag mijn dag niet verpesten, hoor. Iedere keer als ik een snipperdag durf nemen, dan slaagt alles tegen. Deze keer zal het eens niet waar zijn. Zegt dat ik het heb gezegd.

(leest verder)

Licht gaat op kant Cour.

Anna komt op.

(niet Annie, maar Anna – een andere dame die ‘toevallig’ ook Anna heet)

ANNA

Amedee! Opstaan! Ge komt nog te laat op uw werk!

AMEDEE

(off) Jaja, ik kom...

ANNA

Dat hebt ge al vier keer gezegd!

AMEDEE

(off) Vier keer?

ANNA

Ja, manneke, vier keer!

AMEDEE

(off) Oké, oké, ik geloof u...

ANNA

Maar staat dan toch op!!

(even later komt Amedee in pyjama op)

AMEDEE

Goedemorgen...

ANNA

Laat die goedemorgen maar zo. Ziet liever eens naar dat spel daar.

AMEDEE

Spel? Wat spel?

ANNA

Die toaster. Ik probeer die toaster aan te sluiten, maar ik krijg hem er niet in.

AMEDEE

Troost u, schatteke, dat heb ik ook dikwijls...

ANNA

Tegen wie zegt ge het...

AMEDEE

Hèhè, flauw hoor. Ik had het over die toaster.

ANNA

Ik ook.

AMEDEE

Dat komt allemaal dik in orde.

(Amedee doet verwoede pogingen om de stekker in het stopcontact te krijgen, maar het lukt hem niet)

Het licht wijzigt, terug licht kant Jardin

ANNIE

(terug op)

En als gij nu denkt dat ik iedere keer alles achter uw gat ga opkuisen, denkt dan maar rap iets anders. Hebt ge die badkamer al eens goed gezien? Dat is een regelrechte ramp. Gij gooit altijd al die handdoeken op de grond.

FRANS

Ja, zeg,... dat is een gewoonte geworden,... sorry, hoor.

ANNIE

Och god, een gewoonte,...

FRANS

Ja, een gewoonte.

ANNIE

Een slechte gewoonte! Ik kan er niet mee lachen.

FRANS

Neen, dat zie ik.

ANNIE

Is dat nu zoveel moeite om die netjes op te hangen op het droogrek?

FRANS

Ja, ik zeg het nog: dat is een gewoonte. Voor mijn werk ben ik altijd onderweg, van het ene hotel naar het andere. En als ge op hotel zit, dan smijt ge uw handdoeken op de grond. Want als ge dat niet doet, dan krijgt ge geen propere handdoeken.

ANNIE

Ge zit hier niet op hotel.

FRANS

Neen,... dat is waar.

ANNIE

Denkt ge dat ik niets anders te doen heb dan uw rommel op te ruimen?

FRANS

Ik zal er in 't vervolg wat op letten.

ANNIE

Ik ben eens benieuwd.

(terug af)

FRANS

Mensenlief,... zo zagen van 's morgens vroeg,...

(de bel gaat)

Ja,... dat mankeerde er ook nog aan,... de bel.

(recht en af)

Switch scène kant Cour.

AMEDEE

Allee zeg, wat is dat nu?

ANNA

Hij gaat er niet in, hé?

AMEDEE

Waar ligt het nu aan? Aan de stekker of aan het stopcontact?

ANNA

Aan de stekker, zeker? Ik denk dat ge dat zo'n beetje met u kunt vergelijken... dat gaat ook heel moeilijk...

AMEDEE

Gaat ge weer beginnen over deze nacht? Ik heb het u op voorhand gezegd. We hadden er nooit aan moeten beginnen.

ANNA

Dat kan de beste overkomen, zeker? Beetje teveel gedronken misschien?

AMEDEE

Ik had geen druppel gedronken. Ik was gewoon veel te zenuwachtig en dan lukt het niet.

ANNA

Neen, dat is waar.

(hij heeft de stekker van de toaster uiteindelijk in het stopcontact gekregen)

AMEDEE

Voilà...de stekker zit erin. En wilt ge alstublieft ophouden met mij altijd aan vannacht te herinneren. Het is de eerste keer dat mij zoiets is overkomen. Ik schaam mij dood.

ANNA

Ach, trekt het u niet aan. Volgende keer beter.

AMEDEE

Ik denk dat het komt door die verhuis en zo. Ik voel mij nog niet helemaal op mijn gemak hier.

ANNA

We klappen er niet meer over. Oké?

AMEDEE

Gij moet wel een fantastische indruk van mij hebben nu.

ANNA

Ik moet toegeven dat ik hier en daar andere verwachtingen had... Maar wat doet het er toe? De avond was toch best gezellig of niet?

AMEDEE

De avond viel mee, maar de nacht leek nergens op. Dat bedoelt ge toch? *(hij stopt enkele sneden brood in de toaster)* Uw eerste nacht in mijn nieuw appartement... Onvergetelijk.

ANNA

Inderdaad, onvergetelijk. Maar dat hadt ge me beloofd.

AMEDEE

Toen ik u dat beloofde, bedoelde ik echt wel iets anders. *(bekijkt toaster)* Dat ding zal toch wel marcheren nu, zeker?

ANNA

Als ge dat spel omlaag duwt opzij.

AMEDEE

Omlaag? Dit hier? *(hij duwt de hendel omlaag)*

ANNA

Gij hebt precies nog nooit een toaster gebruikt?

AMEDEE

Jawel, jawel... maar het ene model is het andere niet, hé schat...
(hij zoekt intussen in de kast en opent enkele deurtjes)

ANNA

Allee vooruit...
(ze gaat aan tafel zitten, die gedekt staat voor het ontbijt)

AMEDEE

Hoe laat is het nu?

ANNA

Ik heb geen horloge.

AMEDEE

Och hier... kijk wat ik hier gevonden heb.
(hij haalt een aangesloten telefoontoestel uit de kast)

ANNA

Telefoon?

AMEDEE

Goed, hé?

ANNA

Een telefoon in de kast? Heel praktisch.

AMEDEE

De vorige huurder heeft hem hier laten staan, denk ik.

ANNA

Rare plaats voor een telefoon.

AMEDEE

Zo staat hij wel nooit in de weg, hé schat?

ANNA

Werkt hij nog?

AMEDEE

Geen idee. *(hij neemt de hoorn van de haak)* Hij maakt wel een geluid.

ANNA

Wat voor een geluid?

AMEDEE

(bootst geluid van telefoon na) Tuuuuuuuuuuuut.

ANNA

Dan werkt hij nog. Bel naar de sprekende klok.

AMEDEE

De sprekende klok?

ANNA

Ja.

AMEDEE

Waarom zou ik naar de sprekende klok bellen?

ANNA

Ge wilde toch weten hoe laat het was?

AMEDEE

Hoe laat? O ja, dat is juist... *(wil nummer intikken)* Oei, probleem.

ANNA

Marcheert hij niet meer?

AMEDEE

Jawel... maar...eu... kent gij het nummer van de sprekende klok?

ANNA

Eu... neen. Gij?

AMEDEE

Neen, anders zou ik het niet vragen.

ANNA

Bel de inlichtingen.

AMEDEE

Juist. De inlichtingen. Die moeten dat weten. Hoe dom ben ik nu toch.
(wil weer nummer intikken, maar bekijkt dan Anna)

ANNA

Wat is er?

AMEDEE

Kent gij het nummer van de inlichtingen?

ANNA

Kent ge dat ook al niet?

AMEDEE

Ik ben bang van niet...

ANNA

Ik ken dat ook niet.

AMEDEE

Kent ge misschien een ander nummer?

ANNA

We kunnen toch moeilijk de 100 bellen? Kent gij dan geen nummer van iemand?

(Amedee legt hoorn neer, neemt de toasten uit de toaster, verbrandt daarbij bijna de vingers waardoor het brood uit zijn handen vliegt, hij stopt de vingers in de mond)

ANNA

Wat doet gij nu?

AMEDEE

Ja, wat doe ik nu!! Die toasten zijn verdomme gloeiend heet!!

ANNA

Mannen, hé...

AMEDEE

Ja, lacht maar... *(raapt toasten op)* Al wat ik wil doen mislukt vandaag. Ik zal seffens wel bellen. Trouwens, wie wordt er nu graag opgebeld in het midden van de nacht?
(hij gaat mee aan tafel zitten)

ANNA

Midden van de nacht? Het is al licht buiten, hoor.

AMEDEE

Toch maar liever niet...

ANNA

Wilde je misschien jouw ander liefje bellen?

AMEDEE

Héhé, plezant hoor.

ANNA

Ik zal weleens bellen.

(ze staat recht en gaat naar de telefoon, Amedee smeert zijn toast)

AMEDEE

Is dat alles van charcuterie?

ANNA

Meer heb ik niet gevonden in de ijskast. *(ze tikt een nummer in)*

AMEDEE

Oké, oké... ik zal straks wel wat meebrengen...

Anna houdt telefoon aan haar oor.

Switch naar kant Jardin

(Frans terug binnen, gevolgd door Charles, een politieagent)

FRANS

En? Wat nieuws, Charles?

CHARLES

Hola, niet te familiair, hé Frans. Ik ben een agent in functie.

FRANS

Ja, het is goed,... Wat nieuws, mijnheer de agent?

CHARLES

Zeg maar Charles, dat was maar om te lachen. Is dat uw auto hier voor de deur?

FRANS

Hij stond in de garage,... maar ons Anna heeft vanmorgen boodschappen gedaan. Ze zal hem nog niet hebben weggezet, denk ik.

CHARLES

Dan vrees ik dat ik slecht nieuws heb voor u.

FRANS

't Is niet waar,... heeft ze hem in mekaar gereden?

CHARLES

Eu,... dat weet ik niet. Ik denk het niet,... afijn ja, zo op het eerste gezicht ziet hij er nog in orde uit.

FRANS

Al een geluk. Een borrel, Charles?

CHARLES

Neen, dank u.

FRANS

Oeis,... echt niet?

CHARLES

Neen, merci.

FRANS

Een agent die een borrel weigert? Toch niet ziek?

CHARLES

Neen, ik kan niet,... vandaag is er controle.

FRANS

Allee vooruit,... dan pak ik zelf maar een halfje,... uit solidariteit. (*pakt fles uit kast*)

CHARLES

Merci, Frans.

FRANS

Graag gedaan, jongen. Zeg, wat wilde je nu zeggen? Je had slecht nieuws..?

CHARLES

Uw auto staat verkeerd geparkeerd, Frans.

FRANS

Verkeerd?

CHARLES

Ja, hij staat op het voetpad en dat mag niet.

FRANS

Vrouwen, hé,... ik zal hem direct wegzetten.

CHARLES

Te laat.

FRANS

Hoe? Te laat?

CHARLES

De commissaris zit mee in de combi vandaag. Normaal zou ik dat door de vingers kunnen zien, maar ge begrijpt dat ik nu niet anders kan,... alstublieft.

(hij geeft hem de bekeuring)

FRANS

Wat is dat? Geeft gij mij nu een boete?

CHARLES

Ik kan niet anders, Frans. Die commissaris ziet alles. Ik heb Jeanneke van hiernaast ook al moeten opschrijven. Die had haar vuilzakken nu al buitengezet. En dat is veel te vroeg, dat mag niet.

FRANS

Een boete, godverdomme.

CHARLES

Ik kan er echt niet aan doen, hoor.

FRANS

Mijn dag begint al goed.

(neemt fles en schenkt zich iets in)

CHARLES

Ik ben er dan maar terug mee weg. Ja, de commissaris is erbij. Ik durf nu geen borrel drinken.

FRANS

Een borrel? Gij dacht toch niet dat ik u een borrel wou geven?

CHARLES

Neen, daar kan ik inkomen.

FRANS

Allee,... bedankt om binnen te springen.

CHARLES

Dat is niks,... O ja, en verzet uw auto maar, want anders moet ik straks nog eens schrijven als we hier terug passeren.

FRANS

Ja, ja,... ik zal hem wel verzetten.

CHARLES

Dag, hé.

(Charles terug af)

FRANS

Merci, Charles,... merci. Heel hartelijk bedankt.

Hebt ge dat nu al ooit meegemaakt, zeg? *(drinkt glas leeg)*

(roept) Anna!! Anna!!

Switch naar kant Cour.

ANNA

(aan de telefoon) Hallo? Zijt gij het? Ik ben het. Zeg, wilt gij eens iets doen voor mij? Wat? Neen, begint nu niet onmiddellijk met vervelende vragen te stellen. He? Alstublieft, zeg. Och god? Dat moet gij net zeggen. Wat zegt ge? Mijn schuld? Neemt me niet kwalijk, hoor, maar ik heb meer dan een uur op u zitten wachten!

AMEDEE

Boeiend gesprek...

ANNA

Ja, mijnheer!! Meer dan een uur! Neen, neen, mijnheer! Ge hadt gezegd om negen uur in Café De Zoeten Inval. Neen, niet om elf uur! Om negen uur! Trouwens, ik geloof nooit dat gij gisterenavond überhaupt in het café zijt geweest. Wat? Neen, ik neem u niks kwalijk. Ge doet maar! Maar dan moet gij mij nu niet zeggen wat kan en wat niet kan.

Maar ventje, stop nu eens!! Ik kon thuis niet binnen!! Waarom niet? Omdat gij mij de sleutel ging komen brengen!

AMEDEE

Mag ik even onderbreken, Anna?

ANNA

Ik dans naar niemand zijn pijpen, als ge dat maar weet! Neen, zelfs niet naar die van jou!

AMEDEE

Anna, mag ik even onderbreken?

ANNA

Een ogenblikje... *(dan tot Amedee)* Wat is er, Amedee?

AMEDEE

Vooraleer ge met die kerel op de vuist gaat, vraag hem eerst hoe laat het nu is.

ANNA

Ja, oké. Zeg, luistert eens... Wie? ... Ik ben hier bij een vriend. Neen, een vriend. Ja. Ik moest toch ergens slapen, of niet? Neen, wij hebben niets gedaan vannacht!

AMEDEE

Waarom niet, zeg! Gaat ge het ineens aan de grote klok hangen? Vraag die vent gewoon even hoe laat het is.

ANNA

Zeg, hoe laat is het nu? Waarom? Gewoon omdat ik dat wil weten, daarom. Ja, mijn vriend heeft ook wel een klok. Ik wil alleen weten of deze klok juist loopt. Hoe laat zegt ge? Kwart voor tien. *(tot Amedee)* Kwart voor tien.

AMEDEE

Verdomme... Dat is veel te laat!

ANNA

Wablief?

AMEDEE

Dat het veel te laat is! Ik had al om acht uur op kantoor moeten zijn!

ANNA

Belt dan uw baas op.

AMEDEE

Ja, dat is een goede, hoor.

ANNA

Dat is toch zo erg niet?

AMEDEE

Anna! Ik heb hier maar één telefoon.

ANNA

(realiseert het zich) Ja, juist... Hallo? Bedankt voor de inlichting. Daaaag. *(haakt in)*
Hier, ge kunt bellen.

AMEDEE

(naar telefoon en tikt nummer in) Wie was dat?

ANNA

(gaat terug aan tafel zitten) Wie?

AMEDEE

Aan de telefoon.

ANNA

De telefoon?

AMEDEE

Waar ge net mee gesproken hebt.

ANNA

O die... Dat was eu... den dinges.

AMEDEE

Ha, den dinges... Oké. Wie is den dinges?

ANNA

Wie den dinges is?

AMEDEE

Ja, juist. Hallo? Mijnheer Peeters? Ik ben het. Wat zegt u? Neen, ik ben het, Amedee.

ANNA

Den dinges is mijn man.

AMEDEE

Den dinges is mijn man? Neen, neen, mijnheer Peeters, dat was niet tegen u. Een ogenblikje, alstublieft. *(tot Anna)* Wat zegt gij nu? Den dinges is uw man?

ANNA

Ja.

AMEDEE

Dat was uw man?

ANNA

Mijn echtgenoot, ja.

AMEDEE

Echtgenoot? Verdomme. Ja, bedankt mijnheer Peeters. Nog een goeie morgen. (*haakt in, telefoon in kast, kast dicht*)

ANNA

Wat doet gij nu?

AMEDEE

Uw echtgenoot?

ANNA

Gij haakt de telefoon in?

AMEDEE

Dat heeft nu geen belang. Ik wist verdomme niet eens dat gij getrouwd waart? Waarom hebt ge me daar niets van verteld?

ANNA

Het was niet ter sprake gekomen.

AMEDEE

Verdomme, verdomme!

ANNA

Wat hebt gij nu toch?

AMEDEE

Waarom hebt gij mij daar niets van verteld?

ANNA

Dat is toch het einde van de wereld niet?

AMEDEE

Neen! Natuurlijk niet! Gij zijt gewoon getrouwd, dat is alles! Normaalste zaak van de wereld!

ANNA

Alstublieft, zeg... Is dat nu zo erg?

AMEDEE

Maar neen!! Bijlange niet!! Zeg, doet gij dat dikwijls?

ANNA

Wat?

AMEDEE

Zomaar met de eerste de beste vent meelopen tot bij hem thuis?

ANNA

Zijt gij de eerste de beste?

AMEDEE

Tot voor gisterenavond kenden we mekaar niet eens!

ANNA

We leven in een moderne tijd, Amedee.

AMEDEE

Ik begin het gaan te geloven, ja.

ANNA

Ge hoeft mekaar toch niet eerst jaren te kennen.

AMEDEE

Ge hadt me toch op zijn minst iets kunnen vertellen over uw huwelijk.

ANNA

Ach... wat valt daar nu over te vertellen...?

AMEDEE

Waarom zijt ge met mij meegegaan? Gewoon even lekker rampetampen en klaar?

ANNA

Rampetampen?

AMEDEE

Rampetampen, ja! Of boemzie boemzie of hoe ge het ook wilt noemen!

ANNA

Wilt ge het weten?

AMEDEE

Absoluut. Anders zou ik het niet vragen.

ANNA

Ik vond uw kop aantrekkelijk. Ik kon er niet aan weerstaan. Tevreden?

AMEDEE

Verdomme, hé! Dat mij altijd zoiets moet overkomen. Wat gaat ge nu aan den dinges zeggen? Uw man?

ANNA

Niets.

AMEDEE

Fantastisch! En hij?

ANNA

Wat hij?

AMEDEE

Gaat hij misschien ook vreemd?

ANNA

Dat interesseert me niet.

AMEDEE

Maar jullie zijn toch getrouwd?

ANNA

Dat is ongeveer het enige dat we gemeenschappelijk hebben.

AMEDEE

Jullie wonen toch samen, neem ik aan?

ANNA

Ongeveer.

AMEDEE

Ja?

ANNA

Ja. Nu goed? (*kijkt hem aan*) Ik kan mij geen eigen appartement permitteren.

AMEDEE

Aha! Nu begrijp ik het! En toen ge hoorde dat ik net ingetrokken was in mijn appartement, vondt ge niet beter dan maar gewoon met mij mee te gaan? Ja, toch?

ANNA

Ge maakt er wel een hele zaak van, zeg. Is er nog brood?

AMEDEE

Dat was het laatste.

ANNA

Dan ga ik vlug even naar de bakker. Op één sneetje kunnen we niet leven.

AMEDEE

Allee vooruit... *(ze maakt aanstalten op weg te gaan)* Zeg...

ANNA

Wat?

AMEDEE

Ons gesprek is nog niet afgelopen, hoor.

ANNA

Neen? Ik beloof u dat ik me zal haasten. Wit of bruin?

AMEDEE

Wit of bruin?

ANNA

Het brood, schat. Wit of bruin?

AMEDEE

Wit. Ik eet alleen maar wit brood.

ANNA

Wit. Oké. Tot seffens. *(snel af)*

(Amedee eet in stilte een sneetje brood)

Switch naar kant Jardin.

FRANS

Anna!!!!

ANNIE

(op) Wat is er? (*ziet dat hij drinkt*) Zijt gij nu al sterke drank aan 't drinken?

FRANS

Ik had het nodig.

ANNIE

Het is nog geen middag geweest!

FRANS

Anna, alstublieft, niet zagen, hé.

ANNIE

Ja, zegt maar weeral dat ik zaag!

FRANS

Hier. Voor u.

ANNIE

Wat is dat?

FRANS

Een cadeautje van Charles. Een boete voor verkeerd te parkeren.

ANNIE

Een boete?

(*ze bekijkt de bekeuring*)

Waarom geeft ge dat aan mij? Het is toch uw auto?

FRANS

Dat kan goed zijn, maar wie heeft die auto op het voetpad geparkeerd?

ANNIE

Ik.

FRANS

Voilà.

ANNIE

Omdat jij mij nooit wilt helpen met het uitladen! Als ik de auto in de garage zet, dan moet ik met alles vijftig meter lopen!

FRANS

Vijftig meter,... dat is ver, hé?

ANNIE

Met bakken bier is dat héél ver! En voor wie is dat bier? Ik drink geen bier!

FRANS

Dan hadt ge de auto nadien in de garage kunnen zetten.

ANNIE

Dat ben ik vergeten. Oké?!

FRANS

Welja, dat is gemakkelijk! Zo kan ik het ook! Mij de gehele tijd dingen verwijten, terwijl ge zelf zo nonchalant zijt en niet eens de moeite neemt om de auto na gebruik fatsoenlijk terug te zetten.

ANNIE

In 't vervolg doet jij de boodschappen!

FRANS

Ik had wel verwacht dat ge dat zou zeggen! Uw verantwoordelijkheid opnemen, dat moet ge doen!

ANNIE

Wat durft gij te zeggen? Verantwoordelijkheid? Alsof gij het toonbeeld zijt van alles wat met verantwoordelijkheid te maken heeft? Jongen, jongen,... ik moet mij echt inhouden om geen lelijke dingen te zeggen.

FRANS

Voor mij moet ge u niet inhouden, hoor.

ANNIE

Maakt me niet kwaad, Frans, of ge gaat het u beklagen!

Hier.

(ze geeft hem de bekeuring terug)

FRANS

Die boete is voor u, Anna,... niet voor mij.

(geeft de bekeuring terug)

ANNIE

Oké.

(ze scheurt de bekeuring in kleine snippers)

FRANS

Wat doet gij nu?? Gij scheurt die boete kapot!!

ANNIE

Als gij ze niet wilt hebben,... wel, ik ook niet!!

FRANS

Maar allee, Anna! Dat doet ge nu toch niet! Hoe moet ik dat gaan uitleggen?

ANNIE

Trekt er uw plan mee.

FRANS

Ja, ja,... het is al klaar,...

ANNIE

En kruipt nu maar terug achter uw gazet.

FRANS

Dat was ik van plan ook.

ANNIE

Phoe,...

(terug af)

FRANS

Vrouwen,... amai, amai,...

(hij gaat terug in de zetel zitten, begint de krant te lezen)

Switch naar kant Cour.

AMEDEE

Wit brood. Dat is toch verdomme om te gillen...

(hij loopt even rond) Wie houdt me eigenlijk tegen? *(roept plotseling zeer hard)*

Aaaaaah!!!

(Kant Jardin zien we Frans omhoog kijken)

FRANS

Hela!!! Kan dat een beetje stiller daarboven!!!!

(dan leest Frans verder in zijn gazet)

AMEDEE

Jaja... ik weet het... ik zal me beheersen... Die muren zijn hier waarschijnlijk van karton... *(de telefoon belt, Amedee schrikt)* Wie belt er nu? Ik weet niet eens mijn eigen nummer... *(telefoon rinkelt verder)* En toch heeft er iemand dit nummer gedraaid, dat is duidelijk... *(opent de kast, haalt de telefoon eruit en neemt hoorn op)* Hallo...? Neen, ik ben de nieuwe huurder. Zeg, welk nummer heeft u gedraaid? Wablief? Moment, ik pak

even iets om te schrijven... *(hij haakt in)* Papier... papier... *(opent her en der verschillende laden, maar tevergeefs. Dan neemt hij een stuk van de lege broodzak)* ... papier heb ik al... nu nog iets om mee te schrijven... *(hij zoekt verder en vindt uiteindelijk een lippenstift)* ...hiermee zal het ook wel gaan, zeker... *(neemt hoorn)* Ja, zegt u het maar. Verdomme, die is weg... *(haakt terug in, telefoon in kast, kast dicht, waarop de telefoon onmiddellijk rinkelt, kast open, telefoon terug uit kast, hij neemt op)* Hallo...? Ja, ik ben dezelfde. U ook? Ja... juist... ja, ik heb papier en potlood... allee ja, potlood... ik heb iets om te schrijven... zegt u het maar. Hoe zegt u? Drie, vier, vijf... twee, twee... twee...twee... Dat is een gemakkelijk nummer. Jaja, ik heb het... 345..22..22.. Jaja... Zeg, mijnheer, wie moest u eigenlijk spreken? Anna? Eu... zijt u zeker dat ze Anna heet? Jaja, ik begrijp het... maar eu... dat moet een vergissing zijn. Hier woont helemaal geen Anna... Neen. Neen, ik woon hier zelf nog maar pas en eigenlijk is dit het nummer van de vorige eigenaar... Er was hier wel een Anna, maar dat is eigenlijk louter toevallig... Wablief? Ja, stom toeval, dat geef ik toe... Haha! Wat zegt u? Uw vrouw heet ook Anna? Ja, dat is inderdaad wel heel toevallig... Wablief? Dat het niet zo toevallig is? Mag ik u vragen wat u daarmee bedoelt, mijnheer? Anna is dezelfde Anna als uw Anna? Ik ben bang dat ik niet goed kan volgen... Wat? Ach zo... Zeg... mag ik u nu eens wat vragen, mijnheer? U zijt toch niet "den dinges"? Och zo... U begrijpt het niet? Neen, dat is inderdaad niet zo plezant... Excuseert u mij, mijnheer, maar ik denk dat ik ineens een enorme drang krijg om op te hangen. Wat? Neen, niet om mij op te hangen. Om de telefoon op te hangen. Dag mijnheer. *(haakt in)*
(hij weet niet goed wat te doen en loopt even over en weer)

Verdomme, verdomme, hé! Waarom moet mij dat nu weer overkomen! Ik denk dat dat den dinges was, hare vent. Kan ik nu niet gewoon een griet versieren zonder al die complicaties? Een gewoon los mokkel? Aaaaaaah!!!

(Kant Jardin kijkt Frans weer omhoog)

FRANS

Wat is dat hier toch vandaag?

Is dat nu gedaan met dat lawaai!!!!

AMEDEE

Ja, ik weet het! Ik voel mij gewoon niet goed!! Oké?! Mag dat tegenwoordig ook al niet meer?

(hij neemt telefoon, zet die in kast, sluit kast, dan rinkelt de telefoon, hij opent kast, neemt telefoon op) Ik ben er niet!!! *(haakt in, telefoon in kast, kast dicht)*

Voilà. Ik voel me al veel beter.

(hij gaat met een hand onder zijn oksel, ruikt dan aan zijn hand)

Ik stink. Ik kan maar beter rap een douche pakken...

(hij gaat de badkamer in en we horen het geluid van douche in badkuip)

(een man met een reiskoffer komt binnen, maatkak, netjes, kijkt even rond, frons de wenkbrauwen en gaat dan in zetel zitten, hij steekt een sigaar op)

Switch naar kant Jardin

De bel gaat.

FRANS

Maar allee, zeg! Laat me nu toch eens met rust!

(recht, af en onmiddellijk terug op, gevolgd door Jeanne, de buurvrouw)

JEANNE

Kunt ge dat nu geloven? Die schrijft mij gewoon op!

FRANS

Ja, ik weet het, Jeanne,...

JEANNE

Is dat nu niet erg? Die vuile dikkop zet mij op de boek! En waarom? Pas op, ge zou kunnen denken dat ik iets erg heb gedaan of zo. Maar dat is niet zo. Weet ge waarom hij mij heeft opgeschreven? Omdat ik mijn vuilniszak voor de deur had gezet! Hebt ge nu ooit al zoiets meegemaakt?

FRANS

Het mag niet, hé Jeanneke.

JEANNE

Mag niet, mag niet,... er mag zoveel niet. Op straat kakken mag ook niet. Al eens gezien hoeveel drollen er liggen? Die krijgt van mij geen borrel meer. Ik denk er nog niet aan. Mij een boete geven voor een vuilzak. Hij had dat toch evengoed kunnen zeggen dat ik hem niet mocht buitenzetten? Dan had ik die terug binnen gepakt. Maar neen! Direct een boete! Het is nogal schoon.

FRANS

De commissaris was erbij, zei hij.

JEANNE

Ja, dat zei hij tegen mij ook. Maar ik zag niemand zitten in die combi.

FRANS

Neen?

JEANNE

Bijlange niet. Of die moest op zijn buik hebben gelegen.

FRANS

Tiens...

JEANNE

Ik zag Charles bij u binnen gaan. Hebt gij ook een boete gekregen?

FRANS

Ja. Voor mijn auto.

JEANNE

Ha ja, die stond op het voetpad. Dat mag niet, hé.

FRANS

Dat weet ik ook wel.

JEANNE

Ze zouden beter wat gangsters oppakken, in plaats van de gewone mensen te ambeteren met al die flauwe kul.

FRANS

Legt een klacht neer, Jeanne.

JEANNE

Ja?

FRANS

Als ik u was, dan liet ik dat niet zo.

JEANNE

Misschien wel, hé? Ik zal er eens over klappen met mijn man.

FRANS

Doe dat.

JEANNE

Benieuwd wat ons nog allemaal te wachten staat. Afijn, ik ben er maar eens terug mee weg.

(Jeanne terug af)

FRANS

Ja, Jeanneke, dag hé.

(hij gaat terug in de zetel zitten)

Die wilde nu gewoon maar weten waarom Charles hier binnen was. Erg, hé? Mensenlief,... En nu zou ik eens rustig, op mijn gemak, de gazet willen lezen.

Switch naar kant Cour.

We horen Amedee zingen onder de douche, de man schrikt en kijkt in de richting van de badkamer, het zingen klinkt redelijk vals, de man zucht en trekt rustig aan zijn sigaartje. Even later komt Amedee, gehuld in een handdoek, binnen. Hij wrijft zijn haren droog, heeft de man niet in de gaten, dan bemerkt hij de man en schrikt)

AMEDEE

Aaaaaaaah! *(bekijkt de man)* Wie bent u?

JOHN

Goedemorgen.

AMEDEE

Wie zijt u en wat doet u hier? Hoe komt u hier eigenlijk binnen?

JOHN

Drie vragen tegelijk? Welke moet ik eerst beantwoorden?

AMEDEE

Mijnheer, mag ik u verzoeken om direct dit huis te verlaten. Dit is hier privaat terrein.

JOHN

De deur stond tegen.

AMEDEE

De deur stond tegen?

JOHN

Inderdaad, op een spleetje.

AMEDEE

Op een spleetje?

JOHN

Dat zei ik toch. Op een spleetje.

AMEDEE

En dan vond u niets beter dan binnen te komen?

JOHN

Stoor ik?

AMEDEE

Maar dat kan toch zomaar niet!

JOHN

Neen?

AMEDEE

U ziet een spleetje en u komt maar gewoon binnen of het de normaalste zaak ter wereld is?

JOHN

Wat is daar verkeerd aan?

AMEDEE

Mijnheer, luistert. Als u niet maakt dat u hier weg zijt, dan bel ik de politie.

JOHN

Dat is ook niet erg vriendelijk.

AMEDEE

Vriendelijk of niet, dat kan me geen barst schelen. Weet u wat dit is, mijnheer? Dit is huisvredebreuk.

JOHN

Ja?

AMEDEE

Huisvredebreuk, mijnheer. En dat is strafbaar, als u dat moest interesseren.

JOHN

Excuseer dat ik u even onderbreek, maar mag ik nu eens vragen wat u hier doet?

AMEDEE

Ik? Nu nog mooier! Ik woon hier! Ik geef toe: nog maar pas, maar toch woon ik hier.

JOHN

Och zo... (*kijkt rond*) Dan mag ik aannemen dat het uw rommel is die hier in huis staat?

AMEDEE

Rommel? Alstublieft, zeg... En dan nog, ik zet toch in mijn appartement wat ik zelf wil, zeker? Luistert mijnheer, ik woon hier en u moet hier weg.

JOHN

Kijk, dat is nu waarschijnlijk het probleem. U vergist zich, mijnheer.

AMEDEE

Nu gaan we het krijgen... Ik vergis mij?

JOHN

Dat zal wel zijn. Ik woon hier.

AMEDEE

Wablief?

JOHN

Doe nu niet onnozel, hé. Ik woon hier al acht jaar. En dat weet gij goed genoeg. Ge kunt dus gerust stoppen met die hele komedie. Ik ben terug van Amerika en dat is een dikke tegenslag voor u.

AMEDEE

U houdt me voor de gek, hé? *(bekijkt zichzelf)* Excuseert mij een minuutje. Ik ga mij even aankleden.

JOHN

Dat is misschien gezelliger.

AMEDEE

Ik ben echt niet in 'the mood' voor gezelligheid, mijnheer. Ik kleed mij aan omdat ik mij een beetje ongelukkig voel in een handdoek.

JOHN

(bekijkt hem) Ja, dat kan ik begrijpen...

AMEDEE

Een momentje... *(hij verdwijnt)*

(John staat recht, opent kast, haalt telefoon eruit en tikt nummer in)

Switch naar kant Jardin.

ANNIE

(op) Wie belde er?

FRANS

Jeanneke van hiernaast.

ANNIE

Moest ze weer iets hebben?

FRANS

Neen, ze wou gewoon weten waarom Charles hier was geweest. Zij heeft ook een boete gekregen, zei ze.

ANNIE

O ja?

FRANS

Voor haar vuilniszak die te vroeg buiten stond.

ANNIE

Vuilniszak? Dat zijn er gemakkelijk een stuk of tien, denk ik. Die staan daar al drie dagen te stinken. Niemand kan er nog door. Ik vind dat niet meer dan juist dat ze eindelijk eens een boete heeft gekregen.

FRANS

Amai,...

ANNIE

Wat?

FRANS

Ik dacht dat ge ging zeggen "Ocharme, Jeanneke," of zo.

ANNIE

Jeanneke, Jeanneke,... ik heb daar nooit veel van moeten hebben, dat weet ge goed genoeg.

FRANS

Ik dacht anders dat jullie goede vriendinnen waren.

ANNIE

Vriendinnen? Wij? Phoe!

(Annie terug af)

FRANS

Vrouwen,... ik zal ze nooit begrijpen...

(leest verder zijn krant)

Waar waren we gebleven...?

Switch naar kant Cour.

JOHN

(aan telefoon) Hallo..? Dag Suzy... mag ik mijnheer Rademaeckers van u? Wablief? Afijn, dat hoort ge toch, zeker? Het is John. Neen, ik weet ook wel dat mijnheer Rademaeckers Louis heet... Ik ben John... Juist. Kunt ge mij mijnheer Rademaeckers even doorgeven, alstublieft? Dank u, Suzy. Neen, dat is niet erg... Ik wacht wel even... Wijven, amai, amai... Wablief? Neen, Suzy, ik zei niets...

AMEDEE

(off) Zei u iets?

JOHN

(roept) Neen, neen, dat was niet tegen u... Ik telefoneer even.

AMEDEE

(off) Telefoneren ook al? Ge doet maar, hé!

JOHN

Hallo...? Mijnheer Rademaeckers? Goedemorgen. Hé? John. John Van den Abbeele, hier. Ik ben terug van Amerika, mijnheer, ik ben gisterenavond geland op Zaventem. Wablief? Van den Abbeele, mijnheer, uw secretaris. Hoe? Allee kom, ik ben al vijftien jaar uw secretaris... U hebt mij voor een maand naar Amerika gestuurd, naar ons afdeling in New York... Juist. Ja, dat ben ik. Neen, ik ben niet op kantoor. Ik bel van thuis. Hé? Van thuis!! Neen, niet vanuit mijn bureel! Van thuis! Ik bel van thuis!!

AMEDEE

(off) Wat zegt ge?

JOHN

Het is niet tegen u!! Neen, neen, het is niets, mijnheer Rademaeckers, dat was niet tegen u. Ik zei iets tegen de huishoudster. Ja, ik weet het... het is een slechte lijn, ik zal wat harder roepen! Ik riep iets tegen de huishoudster!!

AMEDEE

(off) Huishoudster? Welke huishoudster?

JOHN

Aan de telefoon!! Neen, mijnheer Rademaeckers, niet aan de telefoon. Ik zei: niet aan de telefoon!!

AMEDEE

(off) Ik heb geen huishoudster!

JOHN

Is 't nu gedaan, zeg... *(roept)* Kleedt u maar liever aan en komt naar hier!! Neen, mijnheer Rademaeckers, dat was niet tegen u... Ik had het tegen de huishoudster. Ik bedoel, ik had het natuurlijk niet tegen de huishoudster. Die is al aangekleed. Allee ja, ik bedoel... afijn ja, wat doet het er eigenlijk toe? Waar ik u voor bel, mijnheer Rademaeckers... Dat dossiertje dat u gisteren hebt gevraagd om op te zoeken... ja, dat dossier ja..., wel, ik heb dat gevonden en gisteren op de luchthaven aan Madame Deckers gegeven.... Als ge het soms moest nodig hebben, dan weet ge het liggen, hé mijnheer Rademaeckers... want ik zal vandaag wat later op kantoor zijn... Neen, ik zei: ik zal vandaag wat later op kantoor zijn!! Juist. Wel, ik voel mij niet zo goed. De jetlag, denk ik... Wablief? Mijn seksuele uitpattingen? Wat heeft dat er nu mee te maken? Ik voel mij gewoon niet goed, dat is alles. Ja, ik weet het, mijnheer Rademaeckers... ik weet het... ik weet dat er veel werk is, maar ik heb nog een paar dingen te doen... ik bedoel, ik voel mij niet goed en moet even een uurtje gaan liggen... juist, gaan liggen. Neen, mijnheer Rademaeckers, ik gaan alleen maar liggen, dat is alles. Goed. Allee dan... dag mijnheer Rademaeckers.

(haakt in, toestel in kast, kast dicht, intussen komt Amedee aangekleed binnen)

AMEDEE

Zo, dat is al wat beter...

JOHN

Inderdaad.

AMEDEE

En nu gaan we dat hier eens deftig uitklappen, mijnheer...eu...hoe is uw naam eigenlijk?

JOHN

En hoe is die van u?

AMEDEE

Sorry, maar ik vroeg het eerst.

JOHN

John Van den Abbeele.

AMEDEE

Amedee Van Ganzewinkel.

JOHN

(geeft hem de hand) Aangenaam.

AMEDEE

Vindt u dat?

JOHN

Dat zegt een mens gewoon uit beleefdheid. Ge moet er niets achter zoeken.

AMEDEE

Als ik het dus goed heb gehoord... dan hebt u gezegd dat u hier woont? Juist?

JOHN

Juist. Ik woon hier al acht jaar.

AMEDEE

Dat moet dan een vergissing zijn. Ik heb dit appartement gehuurd en woon hier sinds vorige week.

JOHN

(schrikt even, maar herpakt zich vlug) Kunt u dat bewijzen?

AMEDEE

Bewijzen? Dat is helemaal het toppunt. U wilt dus bewijzen?

JOHN

Als dat zou kunnen... Apropos... ik heb de as van mijn sigaar maar op de salontafel gedropt. Heeft u misschien een asbak?

AMEDEE

Proper, hé? Zeg, als u hier woont, weet u misschien wel waar u uw asbakken hebt gezet?

JOHN

Ik weet wel waar ik ze het laatst heb gezet, maar ik moet toegeven dat dit appartement er nu wel iets anders uitziet.

AMEDEE

Misschien is het uw appartement helemaal niet en bent u de verkeerde deur binnengestapt?

JOHN

Dat denk ik niet. *(hij haalt zijn paspoort boven)* Hier. Welk adres staat hier op?

AMEDEE

(bekijkt het paspoort) Ajuinstraat 34... dat is hier...

JOHN

Juist. Dat is hier.

AMEDEE

U woont misschien beneden?

JOHN

Niet zwanzen, hé jongen. Zie ik er uit alsof ik mij daarin zou vergissen?

AMEDEE

Ik begrijp er niets van... Hoe was uw naam alweer?

JOHN

John. John Van den Abbeele.

AMEDEE

John?

JOHN

Juist.

AMEDEE

(denkt na) U zijt getrouwd?

JOHN

Eu... ja... al negen jaar.

AMEDEE

Negen jaar. Uw vrouw heet toch niet toevallig... Anna of zo?

JOHN

Mijn vrouw heet inderdaad Anna.

AMEDEE

Verdomme, verdomme...

JOHN

Wat scheelt er?

AMEDEE

Ik heb mij weer in nesten gewerkt, denk ik.

JOHN

Hoe bedoelt u?

AMEDEE

Heeft uw vrouw u daarstraks niet opgebeld?

JOHN

Mijn vrouw? Eu... ja. Die belt mij regelmatig. Waarom vraagt u dat?

AMEDEE

En heeft u nadien niet terug naar haar gebeld?

JOHN

Eu... dat zou kunnen... ik weet het niet... waarom?

AMEDEE

Ik begrijp het niet... Waar zei uw vrouw dat ze was, toen ze u belde?

JOHN

Dat weet ik niet meer, hoor. Waarom moet ge dat weten?

AMEDEE

Ik? Wel...eu... laat ons het nu niet moeilijker maken dan het is. Laat mij even nadenken nu. Dus, zij belde u op. En waar waart u toen?

JOHN

Moet ik mij nu gaan verantwoorden tegenover u?

AMEDEE

Ik vraag me dat gewoon af, dat is alles.

JOHN

Jongens, jongens, wat een zever...

AMEDEE

Antwoord gewoon op mijn vraag. Waar was u toen? Ik dat nu zo'n moeilijke vraag?

JOHN

Als ik u vertel dat u daar geen zaken mee hebt, neemt u daar dan genoeg mee?

AMEDEE

Dat weet ik zo nog niet. Diegene die u opbelde wist heel goed waar u was. Ze kende zelfs het telefoonnummer uit haar hoofd.

JOHN

Dat is nu niet zo moeilijk, hé.

AMEDEE

O neen? Als ik niet weet waar iemand zit, dan kan ik die persoon toch moeilijk opbellen, hé?

JOHN

Zoiets heb ik nog nooit gehoord. De mensen hoeven toch niet te weten waar ik ben om mij te telefoneren, zeker?

AMEDEE

Neen? Dat moet ge me dan maar eens uitleggen, mijnheer!

JOHN

Manneke... ze bellen me gewoon op mijn gsm.

AMEDEE

Op uw gsm? Ze belde dus naar uw gsm? Verdomme, hé...

JOHN

Gelooft ge me niet?

AMEDEE

Jawel, jawel... Maar als ge met een vaste lijn naar een gsm belt, weet gij goed wat dat kost?

JOHN

Een pintje hebt ge niet, zeker?

AMEDEE

Bier?

JOHN

Ja, wat anders?

AMEDEE

Neen,... ik drink geen bier. Mijn benedenbuur daarentegen,...

JOHN

Kunt gij voor mij een pintje gaan halen?

AMEDEE

Gij zwanst?

JOHN

Maar neen. Waarom?

AMEDEE

Het is al goed,... ik zal er een gaan halen.

(Amedee af)

Switch kant Jardin.

ANNEMIE

(komt binnen)

Dag pa,...

FRANS

Dag Annemie,...

ANNEMIE

moet gij niet werken?

FRANS

Neen, ik heb vandaag een snipperdag.

ANNEMIE

Een wat?

FRANS

Een snipperdag. Kent ge dat niet?

ANNEMIE

Eu.. neen. *(merkt de snippers op de grond)*

Is het daarom dat hier snippers op de grond liggen?

FRANS

Bijlange niet,... dat is uw moeder geweest.

ANNEMIE

Ik snap het niet, hoor... Snipperdag,... klinkt belachelijk, vind ik.

FRANS

Een dag congé.

ANNEMIE

Congé? Eén dag?

FRANS

Ja. Daarom noemen ze dat een snipperdag.

ANNEMIE

Snipperdag, begot,...

FRANS

Nooit geleerd op school?

ANNEMIE

Op school? Neen.

FRANS

Er waren anders aardig wat dagen op een jaar dat jij niet naar school moest, omdat ge een snipperdag had.

ANNEMIE

Pedagogische studiedag, zeker?

FRANS

Dat is hetzelfde. Dat is ook een dag waarop ge nooit iets te doen hadt.

ANNEMIE

Dan hebt gij vandaag niets te doen?

FRANS

Normaal niet, neen.

ANNEMIE

O, dat is goed. Dan kunt gij mij misschien helpen.

FRANS

Schatteke, ik probeer wat tot rust te komen.

ANNEMIE

Dat weet ik, pa,... maar ik zou toch uw hulp kunnen gebruiken.

FRANS

Ik ben mijn gazet aan 't lezen.

ANNEMIE

En hoelang duurt dat, een gazet lezen?

FRANS

Dat hangt er vanaf,... als ze me niet om de vijf botten komen storen, dan valt dat nog mee, maar tot hiertoe,...

ANNEMIE

En ge kunt die niet eventjes opzij leggen?

FRANS

Opzij leggen?

ANNEMIE

Please, please,...?

FRANS

Het is al goed,... wat scheelt er?

ANNEMIE

Ik heb een platte band.

FRANS

Ja, en?

ANNEMIE

En nu kan ik niet meer rijden met mijn fiets.

FRANS

Dan moet ge die band plakken, hé kind.

ANNEMIE

Ja, dat weet ik nu ook wel,... maar ik heb dat nog nooit gedaan,...

FRANS

Voor alles is er een eerste keer.

ANNEMIE

Ik heb afgesproken met Johnnie om half twaalf. Als ik nu zou kunnen vertrekken, dan ben ik nog net op tijd.

FRANS

Allee,... waar staat uw fiets?

ANNEMIE

Hier voor de deur.

FRANS

En hebt ge gerief om die band te plakken?

ANNEMIE

Is dat zo'n klein groen doosje?

FRANS

Groen doosje, ja.

ANNEMIE

Dat steekt in één van die fietszakken.

FRANS

En een fietspomp?

ANNEMIE

Die hangt aan mijn fiets.

FRANS

Hebt ge twee soeplepels?

ANNEMIE

Hé? Soeplepels? Wat gaat ge daarmee doen?

FRANS

Dat zult ge wel zien. Pakt twee soeplepels, vooruit.

(Annemie af)

(er wordt aan de deur geklopt, Frans doet open)

AMEDEE

Excuseert,... zou ik nu eens iets mogen vragen?

FRANS

Zijt gij die lawaaimaker van hierboven?

AMEDEE

Ja, ik weet het,... sorry voor mijn geroep van daarstraks,...

FRANS

Ik probeert te genieten van mijn snipperdag.

AMEDEE

Och zo,... gij hebt een snipperdag?

FRANS

Rust. Een dagje rust.

AMEDEE

Jaja, dat begrijp ik,... een snipperdag, hé...

FRANS

En,...eu... gij wilde iets vragen?

AMEDEE

Ja,... juist,... hebt gij misschien een flesje bier teveel?

FRANS

Bier? Vraagt gij mij nu om een flesje bier?

AMEDEE

Ja,... maar het is niet voor mij... ik heb bezoek, ziet ge,...

FRANS

O, ja, ik begrijp het al,... ik zal er eentje halen.

AMEDEE

Merci.

(Frans af en direct terug met flesje bier)

FRANS

Hier. Leeggoed terugbrengen, hé.

AMEDEE

Jaja, mijnheer. Bedankt, hoor.

(Amedee af)

Annemie komt terug met 2 lepels)

ANNEMIE

Hier. Zijn die goed?

FRANS

Gij hebt er van ons nieuw bestek gepakt?

ANNEMIE

Niet goed?

FRANS

We gaan dat rap zien, hé kind. Het is te hopen dat ze niet breken, anders gaat uw moeder lelijk doen, denk ik. Ge kent ze, hé?

ANNEMIE

Wat zijt gij allemaal van plan dan?

FRANS

Ik zal u dat eens voordoen hoe ge een band maakt. En let goed op, want de volgende keer kunt ge die zelf repareren. Oké?

ANNEMIE

Merci, pa'ke.

FRANS

Allee vooruit,...

(beiden af en dan komt Annie even kijken)

ANNIE

Lap,... hij is 't weeral afgeboid. Iedere keer als ik hem iets wil vragen, dan is mijnheer weg. Hij zit waarschijnlijk weer in zijn stamkroeg op de hoek. Mannen, hé,... allemaal dezelfde. Wacht tot hij terug is, het zal zijn beste dag niet zijn.

(Annie terug af)

Switch naar kant Cour.

Amedee komt binnen met een flesje bier in de hand.

AMEDEE

Voilà. Ik ben al terug.

JOHN

Het is toch een fris pintje? Dat komt toch uit de ijskast?

(voelt aan het flesje)

Dat is perfect. Hebt gij een flessenopener?

AMEDEE

Flessenopener?

JOHN

Ik kan dat toch moeilijk met mijn tanden openen, hé.

AMEDEE

Neen, dat is waar. Ik zal eens gaan zien.

(Amedee af)

JOHN

Mensen, mensen,.. wat een sukkelaar,...

Switch naar kant Jardin.

(Annemie en Frans terug binnen)

ANNEMIE

Dat kan nu toch niet, hé? Hoe lang stond die nu voor de deur? Een minuut?

FRANS

Een minuut is zelfs al te lang, dat ziet ge wel.

ANNEMIE

Die is gewoon gepikt! Dat kan nu toch niet, hé?

FRANS

Die mannen zijn rapper dan ge denkt, Annemie.

ANNEMIE

Een fiets met een platte band! Wat kunnen ze daar nu mee doen?

FRANS

De band plakken en dan verkopen. Dat was een hele dure fiets. Die brengt nog geld genoeg op.

ANNEMIE

Duur? Zo duur was die niet, hé pa.

FRANS

Zeshonderd euro. Is dat niet duur?

ANNEMIE

Johnny zijn fiets kost bijna vijftienhonderd.

FRANS

Een koersfiets, zeker. Die kosten altijd meer, dat is normaal. Maar zeshonderd euro voor een gewoon damesvelo'ke vind ik toch meer dan genoeg. En op de zwarte markt gaan die weg voor 300 of zo.

ANNEMIE

Maar waarom mijn fiets? Er zijn toch fietsen genoeg die ze kunnen stelen! Waarom nu juist die van mij?

FRANS

Omdat die van u niet op slot was.

ANNEMIE

Een minuut! Nog niet!

FRANS

Annemie, hoe dikwijls heb ik u al gezegd dat ge uw fiets op slot moet leggen? Maar ja, luisteren naar goede raad is niet uw sterkste kant, hé?

ANNEMIE

Pa, alstublieft, begint niet te zagen.

FRANS

Zagen? Welja, waarom niet. Zeg maar weer dat ik zaag! Maar heb ik geen gelijk? Hadt ge uw fiets op slot gedaan, dan hadt ge hem nog gehad. En nu is hij weg.

ANNEMIE

Allee, wat moet ik nu doen?

FRANS

Dan zult gij te voet moeten gaan.

ANNEMIE

Te voet? Gij weet niet wat ge zegt, zeker? Weet gij goed hoe ver dat het is tot bij Johnny? Dat is bijna tien kilometer!

FRANS

Tien kilometer? Dat is toch niet ver. Toen ik jong was, ging ik overal te voet naar toe. En veel verder dan tien kilometer.

ANNEMIE

Ja, ja, we weten het dat ge altijd 'sportief' waart in uw jonge tijd,...

FRANS

Dat zal wel zijn.

ANNEMIE

Kunt gij mij niet even wegdoen, pa?

FRANS

Wegdoen? Toch niet met de auto, zeker?

ANNEMIE

Met de auto is dat vijf minuutjes rijden.

FRANS

Om hoe laat hebt ge afgesproken? Om half twaalf?

ANNEMIE

Half twaalf, ja.

FRANS

(kijkt op horloge) Dan hebt ge nog tijd genoeg om de bus te pakken.

ANNEMIE

De bus?

FRANS

Dat kost u niks, want ge hebt een abonnement.

ANNEMIE

Maar dan moet ik eerst helemaal te voet tot aan de bushalte!

FRANS

Dat is vijfhonderd meter! Kind, hoe oud zijt gij? Gij loopt toch niet met een looprekje of met een stok? Vijfhonderd meter is niks.

ANNEMIE

En waar stopt die bus dan? Op twee kilometer van waar Johnny woont.

FRANS

Oeioeioei,... nu krijg ik echt compassie, hoor,...

ANNEMIE

Mijn fiets is wel gestolen, hé!!

FRANS

Zijt blij dat het maar een doodgewone diefstal is, kind.

ANNEMIE

Och god, moet ik nu nog blij zijn ook?

FRANS

Absoluut. Als ge ziet wat er allemaal gebeurt in de wereld tegenwoordig, dan komt ge er met diefstal heel goedkoop vanaf. Er lopen gangsters rond die voor niets terugdeinzen. Ze slaan u in mekaar voor een paar centen, ze laten u voor dood achter, ze schieten u overhoop als ge geen sigaretten bij hebt, ze breken binnen bij bejaarden die zich niet kunnen verweren, en wat weet ik al meer. Als ze dus uw fiets stelen, zonder dat ge daar zelf bij zijt, of zonder dat ge op één of andere manier gemolesteerd wordt, dan moogt ge écht van geluk spreken. Als ge wat meer de gazetten zou lezen, dan wist ge dat.

ANNEMIE

Merci voor uw preek, pa. Haalt nu de auto uit de garage en doe me weg, alstublieft.

FRANS

Uit de garage? Verdomme,... dat is waar ook, ik moet die nog verzetten.

ANNEMIE

Verzetten?

FRANS

Ja, uw moeder heeft die verkeerd geparkeerd. En Charles, de polies, heeft haar opgeschreven. Allee kom, ik zal u wel even wegbrengen.

ANNEMIE

Ge zijt een schat.

FRANS

Veel te goed is half zot.

ANNEMIE

Ja, dat zegt ons ma ook altijd.

FRANS

Zegt die dat?

(beiden af)

Switch naar kant Cour.

AMEDEE

Hier. Ik heb iets gevonden.

JOHN

Gij zijt een brave kerel, jong.

(opent zijn flesje) Schol!

AMEDEE

Ja,... schol.

JOHN

Bon. Waar waren we gebleven?

AMEDEE

Gij belde naar hier. Zat u toen bij een andere vrouw?

JOHN

Is dat hier een verhoor?

AMEDEE

Ik vind dat ik het recht heb om te weten hoe de zaken in mekaar zitten. Ik ben er nu helemaal bij betrokken. Zat u bij een andere vrouw?

JOHN

Als het u kan geruststellen: ik zat inderdaad bij een andere vrouw. Maar ik zie niet goed in wat u aan die informatie hebt.

AMEDEE

U bedriegt uw vrouw?

JOHN

Alstublieft, zeg... Dat is het leven, hé man. Hebt u nog nooit uw vrouw bedrogen?

AMEDEE

Ik ben niet getrouwd.

JOHN

Jaja, dat is gemakkelijk, zo kan ik het ook. Tussen mijn vrouw en ik botert het al lang niet meer. Liefde krijg ik van haar niet meer, dus die krijg ik van iemand anders. Ik heb een aantal vriendinnen. Ik wissel regelmatig af. Maar ik ben héél voorzichtig. Al mijn vrouwen heten allemaal Anna. Zo kan ik me nooit verspreken. Goed bekeken, hé?

AMEDEE

Hebben die allemaal dezelfde voornaam? Is dat niet moeilijk?

JOHN

Neen, juist niet.

AMEDEE

Hoe kunt ge die dan uit mekaar houden? Dat moet toch niet gemakkelijk zijn? Als ge "Anna" roept, dan staan die daar ineens allemaal.

JOHN

Bijlange niet. Ge moet niet met al die vrouwen samen afspreken. Ge pakt die altijd apart, nooit tezamen.

AMEDEE

Dat zou niks voor mij zijn, denk ik... Hoeveel Anna's hebt gij zo?

JOHN

Met mijn vrouw inbegrepen, vier.

AMEDEE

Amai...

JOHN

Mijn vrouw en ik staan op het punt om te scheiden. Ja, zo kan het niet blijven duren.

AMEDEE

Had u gisteren geen afspraak waar u niet naar toe zijt geweest?

JOHN

Hoe weet u dat? (*Amedee haalt de schouders op*) Neen, ik ben er niet geraakt, er kwam iets tussen.

AMEDEE

Ja, daar kan ik inkomen met al die Anna's...

JOHN

Ge weet hoe dat gaat, hé... Ge wilt vertrekken, maar dan worden die vrouwen ineens zo heet als een strijkijzer en dan trekken ze u de kleren van het lijf...

AMEDEE

Serieus?

JOHN

Ik had het hart niet om te zeggen dat ik dringend weg moest. Zoiets laat ge niet liggen, hé?

AMEDEE

Neen, neen... daar kan ik inkomen...

JOHN

Mag ik nu eens iets aan u vragen?

AMEDEE

Eu... ja.

JOHN

Zijt gij zeker dat gij dit appartement gehuurd hebt? Gij zijt misschien abuis?

AMEDEE

Neen, neen, ik ben niet abuis. Ik heb het gehuurd. Wacht, ik zal het u laten zien... *(gaat in een kast en haalt het huurcontract boven)* Hier, zie maar.

JOHN

(bekijkt het contract)

Verrek... 't is niet waar... Nu sta ik hier schoon. Dat kreng heeft dit appartement achter mijn rug opgezegd.

AMEDEE

Uw vrouw? Denkt ge dat? Daar heeft ze toch uw handtekening en zo voor nodig?

JOHN

Alles staat op haar naam. Ze kan ermee doen wat ze wilt.

AMEDEE

Ook niet slim.

JOHN

Ik had niet veel tijd toen we dat destijds gingen huren. Zij heeft toen alles geregeld. Nu sta ik er goed op... ik ben verdomme alles kwijt.

AMEDEE

Spijtig voor u, maar ik kan daar niet aan doen.

JOHN

Maar misschien is het beter zo. Amedee... gij moet mij helpen.

AMEDEE

U helpen? Waarmee?

(we horen **Frans** vloeken (off) "Godvermiljaaaaaaaar!!!", beide heren schrikken)

(off) Godvermiljaaaaar!!!! Het is niet waar, hé!!!!

JOHN

Wat was dat?

(Amedee kijkt door het raam naar beneden)

AMEDEE

De man van beneden,... hij is blijkbaar kwaad,...

(John recht en beide heren kijken door het raam naar beneden)

Switch naar kant Jardin

Frans en Annemie komen terug binnen.

FRANS

Mijn auto is weg!!! Mijn auto is weg!!!

ANNEMIE

Zijt blij dat het maar een simpele diefstal is.

FRANS

Zwijgt maar!!! Godver, godver, godver, dat kan nu toch niet!!!
(*Annie komt op*)

ANNIE

Wat is dat hier allemaal met dat lawaai?

FRANS

Mijn auto is weg!!!

ANNIE

Hoe weg?

FRANS

Weg!! Gewoon weg!! Ze hebben mijn auto gestolen!!

ANNIE

Gestolen? Hoe kan dat nu? Hebt ge wel goed gezien?

FRANS

Welja, waarom niet! Ik zal er naast gekeken hebben!! Ge kunt toch niet naast een auto kijken die voor de deur staat, zeker?

ANNEMIE

Mijn fiets is ook weg.

ANNIE

Hoe kunnen ze nu die auto stelen?

FRANS

Ja, hoe kunnen ze nu die auto stelen!! Wat een stomme vraag is dat nu weer?

ANNIE

Staken de sleutels er nog op?

FRANS

Dat weet ik toch niet! Gij hebt het laatst met de auto gereden! Waar zijt gij met die sleutels gebleven?

ANNIE

Ge moet niet tegen mij beginnen, hé! Ik kan daar niks aan doen, hoor!

FRANS

Als ge de sleutels in het contact laat zitten, dan is dat een uitnodiging om die auto te stelen, hé Anna! Hoe stom kan iemand zijn? Waarom laat gij die sleutels op die auto zitten?

ANNIE

Wie zegt dat ik de sleutels er heb laten opzitten?

FRANS

Neen? Waar zijn die dan? Waar zijn de sleutels van de auto?

ANNIE

In mijn handtas misschien?

FRANS

Ja, blijft daar dan niet zo onnozel staan! Zie of die sleutels in uw handtas zitten!

ANNIE

Hela, hela, op uw gemak, hé, krikkel ventje.

FRANS

Een mens zou voor minder! Allee, waar is die sacosh?

(Annie neemt haar handtas)

En? Zitten ze erin?

ANNIE

Wacht nu toch eens eventjes,... *(doorzoekt de handtas)*

ANNEMIE

Amai, amai,... onze pa heeft het weer, hoor,...

FRANS

En zwijgt gij maar! Anna, alstublieft! Zitten ze erin of niet?

ANNIE

God zeg,... hebt nu toch eens wat geduld.

FRANS

Geduld, geduld, geduld,...

ANNIE

Gij kunt een mens zenuwachtig maken, zeg...

FRANS

Kom, laat mij eens kijken!

ANNIE

Neen! Dat zal ik zelf wel doen! Gij blijft uit mijn sacosh uit!

FRANS

Maar doe dan voort!! Ik word zot van dat getreuzel van u!

ANNEMIE

Pa, alstublieft, ge kunt zagen, hoor.

FRANS

Wat heb ik nu weer misdaan? En daarbij, ge zijt wel tegen uw vader bezig, hé kindje.
Een ander toontje kan zeker geen kwaad.

ANNIE

Hier. Ik heb ze.

FRANS

Mag ik eens zien?

(neemt de sleutels)

Verrek,... en toch is mijn auto weg,... hoe kan dat nu?

ANNEMIE

Autodieven hebben geen sleutels nodig, hé pa.

ANNIE

Neen, natuurlijk niet. Afijn, ik ben blij dat ik ze er niet heb laten opzitten.

FRANS

O ja? Kans dat ze nu de ruiten hebben kapotgeslagen om in die auto te geraken. Weet jij goed wat een nieuwe ruit kost?

(de bel gaat)

Lap. Wat is dat toch met die bel vandaag? Doe eens open, Annemie.

(Annemie af)

ANNIE

En ons Annemie haar fiets is ook weg?

FRANS

Dit is veel erger. Een fiets is iets van niets. Maar een auto daarentegen,... allee, hoe moet ik nu gaan werken? Te voet? Dat gaat niet, hoor! Ik ben vertegenwoordiger voor heel België en Holland. Ik doe aardig wat kilometers, hoor! Hoe ga ik dat uitleggen aan mijn klanten?

ANNIE

Ja, zeg,... zegt gewoon de waarheid. Die zullen dat wel begrijpen, zeker?

CHARLES

(komt binnen, gevolgd door Annemie en Jeanne, de buurvrouw)

Goede morgen samen.

FRANS

Wablief? Dat gij hier nog durft binnenkomen!

CHARLES

Sorry, Frans,... ge moet dat begrijpen,...

JEANNE

Dat gij die mens hier nog binnenlaat! Bij mij moet ge niet meer langskomen voor een borrel, hoor! Schrijft dat maar op uw buik!

ANNIE

We kunnen misschien ineens aangifte doen van diefstal, nu Charles hier toch is.

ANNEMIE

Ja, mijn fiets is gestolen, mijnheer de agent.

FRANS

Annemie!! Mijn auto gaat wel voor, hé!

CHARLES

Kalm blijven, mensen, kalm blijven,...

JEANNE

Wat zegt die nu? Kalm blijven? Gij hebt chance dat ik geen twintig jaar jonger ben, anders gaf ik je nu een aketaat! Mensen een boete geven voor een onnozele vuilzak die te vroeg buiten staat! Een schande is het!

CHARLES

De wet is er voor iedereen, hé Jeanne.

JEANNE

Jeanne? Dat is gedaan! Vanaf nu is het madame Volders voor u! Is dat duidelijk, strandjanet?

ANNEMIE

Zie maar uit, anders schrijft hij u seffens op voor smaad aan de politie.

ANNIE

Ja, ik zie hem ertoe in staat.

FRANS

Willen jullie nu wel eens ophouden met dat gezever! Mijn auto is gestolen! En dat is veel belangrijker dan al de rest.

CHARLES

Gestolen? Ik denk van niet, Frans,...

FRANS

Hoe gij denkt van niet? Gaat dan zien, hé! Hij staat er niet meer, hoor! Hij is weg! Foetsie!

CHARLES

Ja, ja, hij is inderdaad weg,... maar hij is niet gestolen. De commissaris heeft gebeld voor hem te laten takelen.

ANNIE

Wablief?

JEANNE

Allee vooruit! De politie, uw beste vriend!

FRANS

Takelen? Hebben ze mijn auto weg getakeld? Zwanst nu niet, hé Charles!! Zijn ze nu zot geworden bij de politie of wat??

CHARLES

Ik weet het, ik weet het,... maar ik kon hem niet tegenhouden. Nultolerantie, zei hij. En als hij zo iets zegt, dan meent hij het.

ANNEMIE

Hebt ge mijn fiets soms ook weg getakeld?

CHARLES

Was dat uw fiets? Die stond hier voor de deur met een platte band.

ANNIE

Het is niet waar, hé? Hebt ge die fiets ook laten meepakken?

CHARLES

Dat is dan een vergissing, vrees ik,... Ik dacht dat het een gestolen fiets was. O ja, een platte band en dan zomaar op straat zonder slot. Ik dacht dat de dief die achtergelaten had.

ANNEMIE

Dat was wel mijn fiets, hé zeg! Ik wil mijn fiets terug!!

CHARLES

Ge krijgt uw fiets terug. Ik zal met u meegaan naar de bureau en hem persoonlijk aan u teruggeven.

FRANS

En mijn auto? Kan ik die misschien ook terugkrijgen?

CHARLES

Sorry, dat moet ge regelen met de takeldienst. Daar zult ge eerst voor moeten betalen, vrees ik.

ANNIE

En waar staat die dan?

FRANS

Ja, waar staat die?

CHARLES

Als ge meekomt, dan zal ik u het adres geven waar uw auto staat.

JEANNE

Een schande is het, zeg dat ik het gezegd heb! Ze pakken alles zomaar mee, ze zien naar niks meer. En wij maar belastingen betalen. Is 't niet waar, Anna?

ANNIE

Ja, ja, 't is al goed,... Moest gij iets hebben, Jeanne?

JEANNE

Iets hebben? Bijlange niet. Waarom?

ANNIE

Niks. Zomaar.

CHARLES

Gaan jullie dan met mij mee naar den bureau?

FRANS

Tegen mijn goesting, maar 't zal niet anders kunnen, zeker.

(Charles, Frans en Annemie af. Jeanne blijft nog even staan)

ANNIE

Wat een miserie allemaal.

JEANNE

Dat moogt ge wel zeggen.

ANNIE

Ik ga eens voort doen in de keuken.

JEANNE

Ja, dat ben ik er ook maar eens mee weg,... Dag Anna.

ANNIE

Dag Jeanne. (*Jeanne af*)

Eindelijk rust in huis,...

(*Annie af*)

Switch naar kant Cour.

AMEDEE

Amai, het is precies grote ambras beneden,...

JOHN

Godverdomme!!!!

AMEDEE

Wat nu?

JOHN

Ze zijn mijn auto aan het takelen!!

AMEDEE

(*kijkt naar beneden*) Och,.. zie nu,... is dat uw auto?

JOHN

Miljaaaaaaar!!!!

(*John stormt naar buiten*)

AMEDEE

Ja, watte,... (*kijkt door het raam naar buiten*)

DOEK

EINDE EERSTE BEDRIJF**TWEEDE BEDRIJF**

(scène kant cour is leeg, kant Jardin komt John binnen, Amedee staat bij het raam en gaat naar hem toe)

AMEDEE

En?

JOHN

Gelukkig kende ik die mannen,... ik heb mijn auto nog mogen verzetten.

AMEDEE

Ja? Allee, dat is chance hebben.

JOHN

Chance? Ik ben wel 200 euro kwijt.

AMEDEE

Oei, dat is minder

JOHN

Zou ik u eens iets mogen vragen?

AMEDEE

Eu... ja, denk ik?

JOHN

Zou ik hier tijdelijk nog even kunnen intrekken tot ik iets anders heb gevonden?

AMEDEE

Eu... dat wordt moeilijk...

JOHN

Gij zet mij nu toch niet op straat?

AMEDEE

Wel... eu...

JOHN

Neen! Dat meent ge niet? Dat kunt ge toch niet menen? Ik beloof u dat ge van mij geen last zult hebben. Ik zal hier praktisch nooit zijn, maar ik moet toch een adres hebben, dat begrijpt ge toch? Alstublieft, Amedee, ge moet mij helpen.

AMEDEE

Oké, het is goed. Maar niet langer dan een maand. Volgende maand wil ik u hier niet meer zien.

JOHN

Geen probleem, jongen. Totaal geen probleem. Merci, Amedee, merci. Gij zijt een echte vent.

AMEDEE

Ik ken er die daar anders over denken...

JOHN

Neen, echt, ik meen het. Gij zijt een gouden kerel. Merci. Als ik eens iets voor u kan doen, dan weet ge het maar te zeggen. Apropos, ik betaal u de helft van de huishuur natuurlijk, dat is maar normaal.

AMEDEE

O, dat is vriendelijk.

JOHN

(gaat in zijn zak en haalt er geld uit)

Hier, dat is al voor deze maand.

AMEDEE

100 euro?

JOHN

Welja, de helft van de huishuur.

AMEDEE

Ik betaal hier wel 500 euro, hoor.

JOHN

Wablief? 500 euro?? Maar dat is pure diefstal! Weet gij dat dat 300 euro meer is dan ik ervoor betaalde?

AMEDEE

Tja... dat wist ik niet...

JOHN

Ja, dat verrast me nu wel, hoor... Daar had ik echt niet op gerekend...

AMEDEE

Dat is niet erg. Die honderd euro is goed.

JOHN

Merci, Amedee, duizend maal bedankt. Dan stap ik maar eens op... O ja, het zou kunnen dat er straks iemand voor mij naar hier komt. Kunt ge die hier laten wachten tot ik terug ben?

AMEDEE

Hier?

JOHN

Ja, ik heb met hem afgesproken dat hij naar hier zou komen. En een afspraak is bij mij een afspraak. Zoiets is heilig. Ik heb nog nooit één afspraak verzet.

AMEDEE

Ja, dat begrijp ik...

JOHN

Het is Charles. Afijn ja, dat speelt eigenlijk voor u geen rol. Laat ge hem binnen als hij belt?

AMEDEE

Als ik thuis ben.

JOHN

Gaat gij weg? Waar moet gij dan naartoe?

AMEDEE

Ik moet gaan werken. Mijn baas gaat daar niet mee kunnen lachen als ik niet kom werken.

JOHN

Wacht nog even, Amedee. Wacht tot hij hier is, dan hebt ge nog tijd genoeg om te gaan werken.

AMEDEE

Dat weet ik toch niet, hoor... sorry, maar kunt ge dat nu niet op een andere manier oplossen? Ik kan toch moeilijk thuis blijven omdat gij hier met iemand hebt afgesproken?

JOHN

Waarom niet? Ik heb toch ook naar mijn baas gebeld om te zeggen dat ik niet kom.

AMEDEE

Gij krijgt dat misschien gedaan, maar mijn baas gaat daar niet mee kunnen lachen. Neen, neen, dat kan ik niet doen. Geen sprake van.

JOHN

Mag ik dan de sleutel beneden onder de bloembak leggen?

AMEDEE

Onder de bloembak? Welke bloembak?

JOHN

Beneden, op de vensterbank.

AMEDEE

Bij de benedenburen?

JOHN

Ja, maar die weten dat niet. Alleen Charles weet dat daar de sleutel ligt.

AMEDEE

Allee vooruit dan maar...

JOHN

Ik denk dat gij mij nog iets niet gezegd hebt...

AMEDEE

Denkt gij dat?

JOHN

Dat denk ik, inderdaad. Dat verhaaltje van dat telefoneren en zo... ik denk dat gij de minnaar van mijn vrouw zijt.

AMEDEE

Ik?

JOHN

Ja, maar dat geeft niet... misschien is dat niet zo slecht. Waar is ze nu?

AMEDEE

Nu? Even naar de bakker.

JOHN

Ik krijg ineens een fantastisch idee...

AMEDEE

O ja?

JOHN

Jongen, dat is gewoon fantastisch. Ik bel direct Charles. *(hij neemt de telefoon uit de kast en drukt een nummer in)*

AMEDEE

Ik kan niet volgen, hoor.

JOHN

(aan telefoon) Charles? Ja, John hier. Zeg, jongen, ik heb een jobke voor u. Als ge naar hier komt, brengt dan wat schrijfgerief mee en één van uw collega's om te getuigen. Ja, juist. Het is hét moment. Ik heb een stomme kloot gevonden. Wat?

Kwart na elf... da's heel goed, André. Oké, eerste klas. Neen, ik kom dan wel iets later, dat begrijp ik. Tot straks. Dag Charles. En bedankt, hé. *(haakt in)*

AMEDEE

En? Ik kan niet volgen, hoor.

JOHN

Ik ga mijn vrouw laten betrappen, samen met u.

AMEDEE

Wablief?

JOHN

Op overspel.

AMEDEE

Overspel?

JOHN

Ik probeer dat al een jaar, maar het lukt me nooit. Mijn vrouw wilt niet scheiden, ziet ge. Als ik haar nu laat betrappen, dan gaat ze waarschijnlijk toegeven en inzien dat het hopeloos is om het nog langer te rekken. En ik ben zelfs bereid om u daar goed voor te betalen.

AMEDEE

Hé?

JOHN

Niet onnozel doen, jongen. Ik weet dat ze met u aanpapt. Maar ge moet niet ongerust zijn: voor mij is dat in orde. Hebben jullie al seks gehad samen?

AMEDEE

Seks?

JOHN

Ge weet toch wat dat is, hoop ik?

AMEDEE

Jaja, natuurlijk...

JOHN

Ge hebt dus al seks gehad?

AMEDEE

Wel... eu... ja, denk ik.

JOHN

Dat is goed. Dan zal het voor u geen probleem zijn om nog eens seks met haar te hebben.

AMEDEE

Wel... eu...

JOHN

Schitterend! Ge bewijst me daar een grote dienst mee.

AMEDEE

Zeg, maar... als uw vrouw nu niet wilt meewerken?

JOHN

Wat zegt gij nu? Maar jongen! Hoe kan dat nu? Gij zijt helemaal haar type!

AMEDEE

Haar type?

JOHN

Absoluut! Ik ben er zeker van dat ze uw kop heel aantrekkelijk vindt.

AMEDEE

(denkt na) Dat heeft ze inderdaad al gezegd...

JOHN

Is 2000 euro genoeg?

AMEDEE

2000 euro?

JOHN

Welja, om u te laten betrappen met mijn vrouw?

AMEDEE

Ik geloof dat ik droom... Gij wilt mij geld geven om met uw vrouw naar bed te gaan? Ik snap er niks van. Gewoonlijk krijgt ge voor zoiets een paar dreunen op uw gezicht.

JOHN

Hebt gij liever dat ik u een paar dreunen op uw gezicht geef?

AMEDEE

Neen, neen, dat niet...

JOHN

Luistert... *(kijkt op zijn horloge)* Ge zorgt er gewoon voor dat ge om kwart na elf samen met haar in bed ligt.

AMEDEE

Kwart na elf?

JOHN

Ja. Dan is Charles hier.

AMEDEE

Charles?

JOHN

Die politieagent die jullie komt betrappen.

AMEDEE

Mensenlief, wat een situatie...

JOHN

Het moment van de daad is dus héél belangrijk, dat snapt ge wel, zeker?

AMEDEE

Tja... ik zal mijn best doen...

JOHN

Dan ben ik er nu maar eens mee weg, vooraleer Anna ons hier samen ziet.

AMEDEE

Ja, die is naar de bakker.

JOHN

Dat weet ik. Dat hebt ge me al gezegd.

AMEDEE

Zeg, John... mag ik nu ook eens iets vragen? Ze gaan me toch niet in de gevangenis steken?

JOHN

In de gevangenis?

AMEDEE

Welja, dat zijn toch strafbare feiten of niet?

JOHN

Maar jongen toch... Dat is toch alleen maar strafbaar voor haar, toch niet voor u. Gij moet alleen maar een verklaring afleggen, dat is alles.

AMEDEE

Ik word dus niet aangehouden?

JOHN

Als ze iedereen moesten aanhouden die met een getrouwde vrouw in bed ligt, dan waren de gevangenissen veel te klein, geloof me. Er is trouwens nu al geen plaats meer in België.

AMEDEE

Kan ik dan misschien al een voorschot krijgen?

JOHN

Voorschot?

AMEDEE

Van die 2000 euro. Ik wil de helft vooraf.

JOHN

Hahaha! Schitterend! (*gaat in zijn zak*) Mag ik een cheque schrijven? Ik zit een beetje krap bij kas nu.

AMEDEE

Die cheque is toch gedekt?

JOHN

Jaja, die is gedekt. Een gedekte cheque voor een gecheckte dekking. Haha! (*schrijft cheque*) Hier. Een cheque voor duizend euro.

AMEDEE

Dank u.

JOHN

En dan ben ik nu weg.

AMEDEE

Wacht eens even, John! Stelt dat we om kwart na elf niet samen in bed liggen?

JOHN

Amedee, alstublieft! Ik reken daar wel op, hé!

AMEDEE

Jaja, maar stel dat het me niet lukt?

JOHN

Luistert, ik zal u een paar tips geven.

AMEDEE

Tips? Welja, waarom niet...

JOHN

Ik ken haar tenslotte langer dan jij. Er zijn bepaalde dingen waarvoor ze erg gevoelig is en waardoor ze vlugger met jou de koffer in duikt.

AMEDEE

O ja?

JOHN

Om te beginnen raakt ze verschrikkelijk opgewonden bij het horen van de Brabançonne.

AMEDEE

De Brabançonne? Gij bedoelt toch niet dat ik de Brabançonne moet gaan zingen?

JOHN

In geval van nood, ja.

AMEDEE

Stapelzot! Gewoon stapelzot? En daar moet ik het bed mee in?

JOHN

Wat ze ook zo enorm prettig vindt is dat men aan haar oorlelletje wrijft.

AMEDEE

Oorlelletje... Nog iets?

JOHN

Als dat niet werkt, dan is er nog iets dat altijd werkt.

AMEDEE

De grote "truuk"?

JOHN

Ge zegt gewoon met een zoete glimlach: "Mijn sappig druifje, choepie choepie doe" en dan knijpt ge in haar neus, ge staat recht en geeft haar te kennen dat ge met haar naar bed wilt door een paar obscene gebaren te maken. Ze zal u volgen als een slavin.

AMEDEE

Zomaar? Door die paar onnozele dingen? Zeg, John, uw vrouw is toch wel helemaal normaal?

JOHN

Geloof me, ik ken haar al jaren. Ik weet precies hoe ze reageert.

AMEDEE

Moest gij vroeger ook altijd de Brabançonne zingen voor een nummertje?

JOHN

Ik zong hem uit volle borst, Amedee. En met plezier. Ik ben het trouwens een fantastisch liedje gaan vinden. Zeg, ge kent toch de woorden, hé? Gij gaat toch niet tararara tatata tata tatatata doen?

(kant jardin komt Annie binnen, ze neemt een fles uit de kast en gaat dan terug op weg naar de keuken)

AMEDEE

Waarom niet? Iedereen zingt dat lied zo.

JOHN

Een goede Belg moet de woorden kennen, Amedee. Het zijn de woorden die haar het hoofd op hol brengen.

(hij begint te zingen)

O dierbaar België, O heilig lang der va-a-dren
Onze ziel en ons hart zijn u gewijd!

(Annie kijkt naar boven)

ANNIE

Die is zot geworden hierboven, zeker?

(dan bonst ze hevig op de muur en verdwijnt dan in de keuken)

AMEDEE

Ge hoort het, de geburen zijn er ook verzot op.

JOHN

Moet ge de tekst hebben?

AMEDEE

Om nog wat te kunnen oefenen, zeker? Neen, bedankt, ik zal het wel op mijn manier doen. En maakt nu maar dat ge weg zijt, voor ze terug is van de bakker.

JOHN

Ik kan op u rekenen, Amedee?

AMEDEE

Jaja... maakt nu dat ge weg zijt.

JOHN

Schitterend. Ge weet het: kwart na elf, he.

AMEDEE

Jaja, kwart na elf...

JOHN

Dag, hé.

AMEDEE

Wacht! Wacht! Ge kunt misschien beter langs de achterkant naar buiten gaan.

JOHN

Oh ja? Waarom?

AMEDEE

Stel u voor dat ze u tegenkomt op de trap. Dat zou toch een ramp zijn, zeker?

JOHN

Dat is juist. Ge hebt gelijk. *(bekijkt hem)* Ge zijt blijkbaar toch niet zo stom als ge er uitziet?

AMEDEE

Oh? Dank u.

(John snel af)

AMEDEE

Mensen, mensen, wat een situatie... Ik ben blij dat ik niet getrouwd ben. Allee zeg, ge gaat op de hoek een pint pakken en voor ge het weet biedt iemand u de volgende dag 2000 euro aan om zijn vrouw te versieren.

(Amedee gaat aan tafel zitten, hij bladert in stilte door een magazine)

(kant Jardin komt Ronny binnen, gevolgd door zijn makker Walter. Het zijn twee vlotte jonge kerels)

WALTER

Uw vader deed zo zenuwachtig daarnet.

RONNY

Ja, er zal weer iets gebeurd zijn dat hem niet aanstaat, zeker.

WALTER

Mijn vader is ook zo. Vooral als mijn moeder hem begint te commanderen.

RONNY

Dat ken ik. Dat is hier ook.

WALTER

Als ze hem maar niet houden op het politiebureau.

RONNY

Ja, dat zou wat zijn, hé. Wat denkt ge, Walter? Een fris pintje?

WALTER

Dat slaag ik niet af, dat weet ge.

RONNY

Ik zal eens zien of er nog wat voorraad staat in de ijskast.

(Ronny af)

(Walter schudt verschrikt met zijn heen, gaat dan in zijn broekzak en haalt een GSM boven)

WALTER

Hallo? O, gij zijt het,... dag Frank,... neen, ik zit bij de Walter,... wat? Wie? Johnny? Serieus? Het is niet waar,... en weten zijn ouders het al? ...alleen jong, opgepakt met een stuk in zijn voeten,... wablief? Zijn fiets in beslag genomen? Maar neen, ik wist niet dat die zoveel dronk, echt niet,... ik heb daar nooit iets aan gezien,... En hoeveel had hij dan gedronken? ...1,8 promille? Amai, dat is niet niks,... En dan nog met de velo rijden... Hij moet zijn roes uitslapen in 't cachot? Ja, dan zal hij vanavond niet meegaan naar die fuif, zeker? ... Misschien kan ik zijn lief wat troosten of zo, wat denkt ge? Alhoewel,... zo speciaal is dat meisje nu ook weer niet,... ik heb mij altijd al afgevraagd wat hij in dat kind zag,... Het zal een hete zijn, zeker? Ik zou het anders ook niet weten,

... Neen, neen, ik ga dat tegen niemand zeggen, wees maar gerust,... Ja, dat zijn lappen, zeg,... de Johnny begot,... Zeg, Frank, mag ik het tegen de Ronny zeggen?

(Ronny komt binnen met twee flesjes)

Of is het beter dat de Ronny het nog niet weet?

RONNY

Wie is dat?

WALTER

(schrikt) O,... dat is Frank,... hij belt zomaar,... ja, ik moet ophangen, Frank,.. tot vanavond dan, hé,... dada...

(drukt GSM af, terug in zijn zak)

RONNY

Zijn jullie weer iets aan het bekokstoven?

WALTER

Eu,... niet echt,...

RONNY

Wat is er? Gij doet zo raar ineens?

(geeft een flesje aan Walter)

WALTER

Neen, neen, 't is niks.

RONNY

Komaan, Walter, niet zeveren, jong. Ik zie het aan uw gezicht dat er iets is.

WALTER

Oké, oké,... maar ge moet het wel voor uzelf houden,... en ge weet het zeker niet van mij, want ik heb aan Frank beloofd van niks te zeggen,... En ik weet ook niet of ik er goed aan doe om het te vertellen,...

RONNY

Geen uur, hé. Zeg het gewoon.

WALTER

Het gaat over de Johnny.

RONNY

Johnny? De vrijer van mijn zuster? Wat is daarmee?

WALTER

Ze hebben hem opgepakt met 1,8 promille. Zijn velo is in beslag genomen.

RONNY

Wat? De Johnny? En wie zegt dat?

WALTER

Frank. Hij weet het van zijn vader. Hij kwam van de Red Corner. Ze hebben hem gisterenavond tegengehouden en laten blazen.

RONNY

Laten blazen? Met de velo?

WALTER

Frank zei dat.

RONNY

Amai, ons Annemie gaat schrikken.

WALTER

Als ze het te weten komt wel ja.

RONNY

Ik ga niks zeggen. Maar vroeg of laat komt zoiets uit. Dat kan niet anders.

WALTER

Ja, dat zal wel.

RONNY

Ik snap het eigenlijk niet goed,... Waar was mijn zuster dan? Die zijn altijd samen op stap. Hij is haar gisteren hier komen halen,...

WALTER

Misschien was zij er bij?

RONNY

Ons Annemie? Die drinkt geen druppel. En Johnny ook niet trouwens. Toch niet als zij erbij is.

WALTER

Ja,... ge zult wel gelijk hebben,...

RONNY

Goesting in een spelletje op de Wii?

WALTER

Bah ja,... waarom niet.

(beiden af)

(kant cour komt Anna binnen)

ANNA

Voilà. Dat heeft even geduurd, zeg.

AMEDEE

(schrikt zich een ongeluk en veert recht)

Anna? Waar zijt gij geweest?

ANNA

(toont het brood) Bij de bakker natuurlijk. Volk, amai. Zeker zeven man voor mij. Hier, maakt gij intussen wat toast, dan zet ik de koffie.

AMEDEE

(neemt het brood aan) Toast? Jaja, natuurlijk...

ANNA

Ge zijt toch al aangekleed, zie ik.

AMEDEE

Eu... jaja...

ANNA

Flinke jongen. *(Anna verdwijnt)*

AMEDEE

Dat was op het nippertje, denk ik... Al een geluk dat hij langs achteren is gegaan... *(kijkt door het raam naar buiten, wuift naar John die beneden passeert en voorbij het raam kant Jardin komt, Amedee terug naar tafel, merkt dan de reiskoffer)* O neen! Die koffer!

ANNA

(off) Wablief?

AMEDEE

Niets! Het is niets!

(hij opent het raam en hangt uit het raam)

Psssssst!! Pssssst!

(we zien John terugkomen en halt houden voor het raam kant Jardin, hij kijkt naar boven)

JOHN

(off) Wat is er?

AMEDEE

(gedempt) Ge zijt uw koffer vergeten.

JOHN

(off) Oei... Kunt ge die niet door het venster laten zakken?

AMEDEE

(gedempt) Ik zal ze door het venster naar beneden gooien.

JOHN

(off) Neen! Niet gooien! Dan is alles kapot! Kunt ge ze niet laten zakken aan een koord of zo?

AMEDEE

Een koord? Ik zal eens zien,...

(komt recht en gaat op zoek)

Een koord,... waar vind ik zoiets?

(in de kast heeft hij een waskoord gevonden)

Dit kan misschien dienen,...

(hij bindt het touw aan het handvat van de koffer en gaat ermee naar het raam, hij laat de koffer zakken en gaat daarbij voorover door het raam hangen)

Kunt ge ze pakken?

JOHN

(off) Laat maar komen,...

(we zien de koffer zakken aan kant Jardin, John neemt de koffer)

(Anna komt de kamer binnen en ziet Amedee door het raam hangen)

ANNA

Wat zijt gij nu aan het doen?

(Amedee schrikt, laat het touw vallen en sluit vliegensvlug het raam)

(John kan nog net zijn vallende koffer pakken en vertrekt dan)

AMEDEE

Ik denk dat het nog gaat regenen vandaag!

ANNA

De koffie is aan het doorlopen.

AMEDEE

Koffie? O ja, juist.

ANNA

Had ik nu niet gevraagd om wat brood te toasten?

AMEDEE

O ja, sorry. *(stopt vlug enkele sneden brood in de toaster)*

ANNA

We eten rap iets en dan kunt ge gaan werken.

AMEDEE

Werken?

ANNA

Gij moest toch gaan werken?

AMEDEE

Jaja, natuurlijk... Of ik zou ook een snipperdag kunnen pakken,...?

ANNA

Wat is er? Gij doet nu zo raar?

AMEDEE

Hoe laat zou het nu zijn?

ANNA

Een uur of elf, denk ik.

AMEDEE

Dat is goed... dan hebben we nog een kwartier.

ANNA

Een kwartier?

AMEDEE

Welja, een kwartier.

(de bel gaat kant Jardin)

ANNA

Ik kan niet volgen, hoor.

AMEDEE

Niet aantrekken. Mijn schuld. *(haalt toasten uit toaster)*

ANNA

Willen we iets eten dan?

(Annie komt uit de keuken en is onderweg om de buitendeur te gaan openen)

AMEDEE

(begint plotseling uit volle borst te zingen)

Allons enfants de la patrie-ie-e

Le jour de gloire est arrivé!!

(Anna schrikt zich haast een ongeluk, terwijl tegelijk Annie naar boven kijkt en even op muur begint te bonken)

ANNIE

Die is zot geworden, zeker! Ik schrok me bijna een aap!
(*dan gaat ze af om de deur te gaan openen*)

ANNA

Gij zijt zot geworden, zeker! Ik schrok mij bijna een ongeluk!

AMEDEE

(*bekijkt haar*) En?

ANNA

Wat 'en'?

AMEDEE

Welja, voelt gij niks?

ANNA

Iets voelen? Ja, ik voel iets.

AMEDEE

(*hoopvol*) Ja?

ANNA

Ik krijg een enorme drang om iets te doen.

AMEDEE

Niet inhouden, kind, niet inhouden!

ANNA

Ik krijg een enorme drang om u een draai rond uw oren te geven!

AMEDEE

Een draai rond mijn oren? Ik dacht eerder... allee ja...

ANNA

Wat?

AMEDEE

Niks. Laat maar zitten...

(Amedee gaat zitten, een lange stilte)

Overgang kant Jardin.

(Annie komt binnen, gevolgd door John, ze beginnen mekaar hevig te kussen)

ANNIE

O, John,... Dat is lang geleden,...

JOHN

Ja, ik weet het, schat, ik weet het,...

ANNIE

Ik dacht dat ik u nooit meer zou zien.

(ze kussen mekaar opnieuw hevig)

JOHN

Ik weet het, schat, ik weet het,...

ANNIE

Uw vrouw heeft het appartement opgezegd. Er woont nu iemand anders hierboven.

JOHN

Ik weet het, schat, ik weet het,...

ANNIE

Gij weet dat?

JOHN

Ja,... maar dat is een lang verhaal, hoor,...

ANNIE

Kom, ik kan niet meer wachten,...
(ze sleurt hem mee en beiden af)

Terug kant Cour.

AMEDEE

(veert plots recht)
 Verdomme! Verdomme!

ANNA

Wat nu weer?

AMEDEE

Stom! Stom! Stom! *(tikt zichzelf tegen het hoofd)* Verkeerd! Verkeerd!

ANNA

Wat hebt gij nu toch?

AMEDEE

Och niets... Pak ik toch wel het verkeerde liedje, zeker... Dat is allemaal de schuld van die Leterme... Kan ik nu nooit iets goed doen of hoe zit het?

ANNA

Hebt gij dat dikwijls?

AMEDEE

Excuseert, Anna, ik was helemaal de kluts kwijt.

ANNA

Dat denk ik ook, ja...

AMEDEE

Ik snap het zelf niet... Ik weet niet hoe het komt. Ineens wist ik het niet meer. Gewoon van de zenuwen de tekst kwijt. De Marseillaise, niet te geloven. Hoe idioot is dat nu?

ANNA

Mag ik eens iets vragen, Amedee?

AMEDEE

Vraagt gerust.

ANNA

Als ge dat nu nog eens voelt opkomen, is het dan niet teveel gevraagd om mij even op voorhand te verwittigen?

AMEDEE

Waarom?

ANNA

Waarom? Ik schrok mij een ongeluk.

AMEDEE

Ja, dat zag ik. Niet moeilijk...

ANNA

Dat doet ge niet meer, hé?

AMEDEE

Ik zal me beheersen.

(beiden zitten, een stilte)

(hij bekijkt haar)

Gij zijt zeker dat ge niks voelt?

ANNA

Moet dat?

AMEDEE

Ik weet het niet... Het zou wel gemakkelijk zijn...

(hij haast zich naar de kast, haalt de telefoon eruit, tikt een nummer in)

Bij de derde toon is het elf uur en... amai, het begint te korten... *(haakt in)*

ANNA

Mag ik het raar vinden wat jij allemaal doet?

AMEDEE

Niets aan de hand. Rustig blijven.

(ze gaan beiden zitten, beginnen te eten, dan springt Amedee plotseling richt en begint te "zingen" op het ritme van de Brabançonne)

Taratata, tatata tata tataaaa-tata!!

ANNA

(heeft geen spier bewogen) Kent ge de woordjes niet, jongen?

AMEDEE

Ik dacht het! Ik dacht het! Had ik maar naar hem geluisterd... Hij heeft me nochtans verwittigd...

ANNA

Ik had anders gevraagd om me op voorhand te verwittigen als ge weer eens zo een aanval kreeg?

AMEDEE

Sorry.

ANNA

Dat was toch het laatste wat ge wilde zingen vandaag?

AMEDEE

Ja, sorry... Kent gij de woordjes?

ANNA

Natuurlijk.

AMEDEE

Dan zijt gij één van de weinigen.

ANNA

Maar om me nu zo zot te krijgen dat ik hier de Brabançonne ga zingen, daar zult ge toch andere dingen voor moeten kunnen.

AMEDEE

(denkt na) Andere dingen... Andere dingen... Natuurlijk! Dat is het! Ze zet het licht op groen! Dat is toch duidelijk genoeg, zeker. Amedee, jongen, niet koud laten worden.

ANNA

Waarom bekijkt ge me zo?

(Amedee grijpt plotseling naar één van Anna's oorlelletjes en begint te wrijven met duim en wijsvinger. Anna is een ogenblik verbouwereerd en weet niet meteen hoe ze hierop moet reageren. Amedee straalt omdat hij denkt dat dit werkt. Dan 'vermant' Anna zich en geeft hem een klinkende oorvijg)

AMEDEE

Auauau!! Wat doet gij nu?

ANNA

Dat wou ik net aan u vragen. Waarom trekt gij aan mijn oor?

AMEDEE

Aan uw oor trekken? Ik trok niet aan uw oor!

ANNA

O neen?

AMEDEE

Neen!

ANNA

Ge gaat me nu toch niet vertellen dat ik dat gedroomd heb?

AMEDEE

Ik trok niet aan uw oor! Ik wreef over uw oorlelletje!

ANNA

Neen toch? Ge wreef over mijn oorlelletje?

AMEDEE

Maar enfin, dat was toch duidelijk, zeker?

ANNA

Dat moet ge nu nog eens proberen, zie.

AMEDEE

O ja?

ANNA

Riskeert het niet, hé!!

AMEDEE

Hebt ge dat dan niet graag?

ANNA

Ik geloof dat gij een beetje op uw kop gevallen zijt. Zoiets doet ge toch zomaar niet?

AMEDEE

Ik dacht zo... allee ja...

ANNA

Gij past hier wel in die straat, hé?

AMEDEE

Ja? Hoezo?

ANNA

Welja, dat is hier toch de Ajuinstraat, niet?

AMEDEE

Dat klopt.

ANNA

En gij zijt de grootste ajuin die ik al ooit in mijn leven heb ontmoet.

AMEDEE

Is het echt?

ANNA

Ge zijt er precies nog fier op ook.

AMEDEE

Anna... zijt ge dan niet een héél klein beetje verliefd op mij?

ANNA

Waarom? Moet dat?

AMEDEE

Het zou wel gemakkelijk zijn...

ANNA

Gij wilt toch geen seks of zo?

AMEDEE

Seks? Wel... eu... ge zegt er zoal iets... waarom niet?

ANNA

Nu?

AMEDEE

Het is er een schoon uur voor. Ik heb altijd goesting in seks rond dit uur.

ANNA

En uw werk dan?

AMEDEE

Dat zal niet gaan lopen. Dit is veel belangrijker. Ik heb nog iets goed te maken met u.

ANNA

Ja? En denkt ge dat het u deze keer zal lukken?

AMEDEE

Dat zal wel zijn, zeg. *(Amedee trekt vlug zijn hemd uit)*

ANNA

Och god, zeg, zo hevig ineens?

AMEDEE

Choepie choepie doe!!

(hij knijpt nu in haar neus)

ANNA

Als ge mijn neus niet loslaat, dan krijgt ge een schop tussen uw benen!!

AMEDEE

(laat haar los) Neen, dat wil ik niet... Dat werkt ook al niet... *(denkt na)*

Anna! Kom hier!

(hij neemt Anna beet en begint haar te kussen, zij stribbelt aanvankelijk een beetje tegen maar laat zich uiteindelijk verleiden. Ze vallen beiden in de sofa en liggen te stoeien)

(de bel gaat kant Jardin)

(John komt binnen, fatsoeneert zijn kledij, gevolgd door Annie)

ANNIE

Wat hebt gij nu, schat?

JOHN

Ik hoorde de bel.

ANNIE

Dat zal een leurder zijn. Kom, we doen voort. Ik heb u al zo lang moeten missen.

JOHN

Neen, dat gaat niet. Dat zal iemand voor mij zijn.

ANNIE

Voor u?

JOHN

Ja, voor mij. Sorry, hoor.

(John gaat buiten. Annie kijkt door het raam naar buiten)

ANNIE

He? Charles de polies? Nu zijn ze al met twee. Wat nu weer?

(ze gaat nu ook naar buiten)

Amedee gespt zijn broek los en trekt ze naar beneden. Op dat moment gaat de deur open en komt Charles, de politieagent, binnen, vergezeld van zijn collega Oscar)

CHARLES

Op heterdaad betrapt!!

(Amedee en Anna schrikken hevig bij het zien van de agenten, dan dringt het tot Anna door dat het Charles is)

ANNA

Charles? Wat doet jij hier?

CHARLES

Godverdomme!! Anna?? Wat doet jij hier?

AMEDEE

Jullie kennen mekaar?

CHARLES

Dat zal wel zijn!! Laat onmiddellijk mijn vrouw los!!

AMEDEE

Uw vrouw??

OSCAR

Ja, collega... dat is een verrassing, hé?

CHARLES

't Is klaar, Oscar.

OSCAR

Als ik dat aan de rest vertel, dan lachen die zich een breuk.

CHARLES

Oscar, alstublieft! Het is nu niet de moment om de clown uit te hangen! De situatie is al erg genoeg zo!

OSCAR

Dat is mijn schuld toch niet, zeker! Het is uw vrouw, hé.

AMEDEE

(trekt zijn broek terug op) Ik denk dat ik maar eens een wandelingetje ga doen...

CHARLES

Hela, hela! Gij blijft hier! En als ge me nu niet gauw vertelt wat er hier aan de hand is, dan gaat ge hier wat meemaken!

AMEDEE

Wij doen toch niks verkeerd, mijnheer de agent?

OSCAR

En wie denkt ge dat dit gaat geloven, beste vriend?

CHARLES

Hoe lang is dat spelletje al bezig?

ANNA

Charles, ik zweer het, wij hebben niks gedaan, echt niet. Het is helemaal niet wat ge denkt.

CHARLES

Dan ben ik eens curieus hoe ge dat gaat uitleggen?

(op dat moment komt John binnen, even later gevolgd door Annie)

JOHN

Hebt ge ze betrappt, Charles?

ANNA

John??

CHARLES

John? Kennen jullie elkaar?

JOHN

(merkt dat Anna niet zijn vrouw is, maar één van zijn minnaressen)

Euh... neen, nog nooit gezien.

OSCAR

Volgens mij klopt er hier iets niet, collega.

ANNIE

Volgens mij ook niet! Hier wil ik ook het fijne van weten. Dat is iets dat niet juist is, volgens mij.

CHARLES

Dat is wel het minste dat ge kunt zeggen. John, wat heeft dat hier te betekenen? Ik moest hier toch uw vrouw komen betrappen, hé? Wat doet mijn vrouw dan hier?

JOHN

Dat weet ik niet. Dat moet ge aan hem vragen. Hij heeft ze hier binnengebracht.

AMEDEE

Dat is het toppunt, zeg! Subiet gaat ge mij hier nog de schuld van geven!

OSCAR

Ow ow! Het is ook uw schuld, mijnheer.

JOHN

Het is hij die te doen heeft met mijn vrouw. En blijkbaar ook met die van u, Charles. Als ik u was zou ik dat zo niet laten.

AMEDEE

Wablief? Maar gij hebt mij zelf gevraagd om met haar naar bed te gaan!

ANNA

Wat?? Heeft hij gevraagd om met mij te gaan slapen??

ANNIE

Heeft hij gevraagd om met haar te gaan slapen?

(kant Jardin komt Frans binnen, hij kijkt rond en gaat dan de keuken binnen)

FRANS

Anna?

Kant Cour.

AMEDEE

Neen, neen, dat niet. Slapen was er niet bij.

OSCAR

Neen, daar kan ik inkomen...

ANNA

(tot John) Gij rotzak!! Hoe durft gij mij zo te behandelen na alles wat ik voor u heb gedaan!!

CHARLES

Wat hebt gij voor hem gedaan?

JOHN

Niks! Ik ken die vrouw niet!

ANNA

Wablief? Niet kennen?

CHARLES

Kennen jullie mekaar of niet!!??

ANNIE

Ja, kennen jullie mekaar of niet?

ANNA

(bedenkt zich snel) Neen. Natuurlijk niet.

AMEDEE

Neen??

ANNIE

Neen?

JOHN

Neen!!

OSCAR

We zullen jullie meenemen naar de bureau. De waarheid krijgen we er daar wel uit.

CHARLES

Zwanst nu niet, hé Oscar. Dat is mijn vrouw. Ik neem die gewoon mee naar huis en dan vechten we het daar wel uit. Kom, Anna! Ik denk dat wij eens een hartig woordje moeten klappen! *(dan tot John)* En wij moeten ook eens een hartig woordje klappen, zijt daar maar zeker van.

ANNIE

(tot John) En wij moeten ook nog een hartig woordje klappen!

JOHN

Alstublieft, Anna,...

AMEDEE

Anna? O, nu begrijp ik het,... dat is ook één van uw vier Anna's, zeker?

JOHN

Zwijgt!!

ANNIE EN ANNA TEGELIJK

Eén van uw vier Anna's??

OSCAR

(tot John) Gaat u maar met mij mee naar de bureau.

JOHN

Ik? Waarom ik?

OSCAR

Omdat u ons hebt laten komen voor niks. Ik moet daar wel een verslag van maken, dat begrijpt u toch wel.

JOHN

Nu toch niet?

OSCAR

Wanneer anders? Kom maar mee.

AMEDEE

En ik?

CHARLES

Gij staat onder huisarrest. U spreek ik later nog wel.

(John, Anna, Annie, Charles en Oscar af. Amedee blijft alleen achter)

(Kant Jardin komt Frans uit de keuken, hij heeft een boterham vast en bijt erin)

AMEDEE

Amai mijn oor... Het is echt mijn dag niet vandaag. *(ruikt aan zijn oksels)*

Ik stink weeral naar het zweet... Ik denk dat ik nog maar eens een douche ga pakken.

(Amedee af badkamer)

(Annie komt binnen kant Jardin)

ANNIE

(schrikt hevig) O? Zijt gij al terug?

FRANS

Amai, gij doet precies of ge een geest ziet.

ANNIE

Neen, neen,... ik had u alleen niet zo vroeg verwacht,...

FRANS

Ik heb me gehaast. Ik wil nog wat genieten van mijn snipperdag.

(we zien een boel mensen voorbij het raam passeren)

ANNIE

Jaja, natuurlijk,...

ANNEMIE

In snippers!! In duizend snippers!!

(Annemie stormt binnen, gaat direct af met slaande deuren)

FRANS

Groot gelijk, schattebolleke.

(bekijkt dan Annie)

Scheelt er iets?

ANNIE

Neen,... neen, neen.

(Walter en Ronny komen binnen)

RONNY

O, zijn jullie thuis?

FRANS

(gaat in zetel zitten) Ja, en ik wil nu wat rusten. Ik heb een snipperdag.

RONNY

Dan wilt ge het niet weten van ons Annemie haar vrijer?

WALTER

Gij gaat dat toch niet zeggen?

ANNIE

Wat gaat hij niet zeggen?

FRANS

Ja, wat gaat hij niet zeggen?

RONNY

Maar neen, ik ga dat niet zeggen. Ik wil uw snipperdag niet bederven.

FRANS

Als ge me soms wou zeggen dat Johnnie in 't cachot zit omdat hij gisteren teveel gezopen had, dan hoeft ge me dat niet te zeggen, want dat weet ik al.

RONNY

O ja?

FRANS

En uw zuster weet het ook al, want die was erbij toen we daarstraks samen op het politiebureau waren.

ANNIE

Het is niet waar? En hoe pakt zij het op?

FRANS

Ze is nu bezig met al zijn foto's in snippers te scheuren.

ANNIE

In snippers?

FRANS

Ja. En daar is ze volgens mij nog een tijdje mee bezig.

WALTER

Zijn we weg?

RONNY

Ja, dat is goed,... hier is toch niks te beleven.

FRANS

Dat is juist,... in dit huis gebeurt nooit iets. Is 't niet waar, schat?

ANNIE

Juist.

RONNY

Allee, tot straks dan. Dag, hé.

FRANS

Dag jongen.

(leest zijn krant)

WALTER

Dag mijnheer, dag madame.

FRANS

Dag jongen.

(Ronny en Walter af)

ANNIE

Dan ga ik maar wat voort doen met het avondeten,...

FRANS

Dat is zeker, suske. Amuseert u maar.

(Annie af)

Allee, waar waren we gebleven,...

(hij leest verder in zijn krant)

(na een tijdje belt zijn GSM, hij neemt hem op)

(op hetzelfde moment gaat de telefoon kant Cour, Amedee komt op, gehuld in een handdoek)

AMEDEE

Jaja, ik ben er al,...

(opent de kast, haalt er de telefoon uit)

Hallo?

FRANS

Hallo? Wie? Anna?

AMEDEE

Wie? Anna?

FRANS

Neen, Anna, ik wil niet met u klappen.

AMEDEE

Neen, Anna, ik wil niet met u klappen.

FRANS

Neen, nu niet, ... Waarom niet? Omdat ik vandaag een snipperdag heb.

AMEDEE

Neen, nu niet, ... Waarom niet? Omdat ik vandaag een snipperdag heb.

(Amedee haakt in, zet de telefoon in de kast, kast dicht, gelijktijdig haakt Frans in)
(ondertussen gaan de lichten uit)

DOEK

EINDE